

ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ΤΥΡΑΝΝΟΣ.

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.
ΙΕΡΕΥΣ.
ΚΡΕΩΝ.
ΧΟΡΟΣ ΓΕΡΟΝΤΩΝ ΘΗΒΑΙΩΝ.
ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

ΙΟΚΑΣΤΗ.
ΛΙΤΕΛΟΣ.
ΘΕΡΑΠΩΝ ΛΑΙΟΥ.
ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

[ΔΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΟΥ] ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΟΙΔΙΠΟΔΟΣ ΤΥΡΑΝΝΟΥ.

Λιπών Κόρινθον Οιδίπους, πατὴρ νόθος
πρὸς τῶν ἀπάντων λοιδορούμενος ξένος,
ἦλθεν πυθέσθαι Πυθικῶν θεσπισμάτων,
ζητῶν ἑαυτὸν καὶ γένους φυτοσπόρον.
εὐρῶν δὲ τλήμων ἐν στεναῖς ἀμαξιτοῖς
ἄκων ἔπεφνε Λαῖον γεννήτορα.
Σφιγγὸς δὲ δεινῆς θνήσιμον λύσας μέλος
ἤσχυνε μητρὸς ἀγνοουμένης λέχος.
λοιμὸς δὲ Θήβας εἶλε καὶ νόσος μακρά.
Κρέων δὲ πεμφθεὶς Δελφικὴν πρὸς ἐστίαν,
ὅπως πύθηται τοῦ κακοῦ παυστήριον,
ἤκουσε φωνῆς μαντικῆς θεοῦ πάρα,
τὸν Λαῖιον ἐκδικηθῆναι φόνον.
ὄθεν μαθὼν ἑαυτὸν Οιδίπους τάλας
πόρπαισι δισσὰς ἐξανάλωσεν κόρας,
αὐτὴ δὲ μήτηρ ἀγχόνας διώλετο.

ΔΙΑ ΤΙ ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΕΠΙΓΕΓΡΑΨΤΑΙ.

Ο ΤΥΡΑΝΝΟΣ ΟΙΔΙΠΟΥΣ ἐπὶ διακρίσει θατέρου ἐπιγέγραπται. χαριέντως δὲ ΤΥΡΑΝΝΟΝ
ἅπαντες αὐτὸν ἐπιγράφουσιν, ὡς ἐξέχοντα πάσης τῆς Σοφοκλέους ποιήσεως, καίπερ ἡττη-
θέντα ὑπὸ Φιλοκλέους, ὡς φησι Δικαίαρχος. εἰσὶ δὲ καὶ οἱ ΠΡΟΤΕΡΟΝ, οὐ ΤΥΡΑΝΝΟΝ,
αὐτὸν ἐπιγράφοντες, διὰ τοὺς χρόνους τῶν διδασκαλιῶν καὶ διὰ τὰ πράγματα· ἀλήτην γὰρ
καὶ πηρὸν Οιδίποδα τὸν ἐπὶ Κολωνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας ἀφικνεῖσθαι. ἴδιον δὲ τι πεπόνθασιν
οἱ μεθ' Ὀμηρον ποιηταί, τοὺς πρὸ τῶν Τρωϊκῶν βασιλεῖς ΤΥΡΑΝΝΟΥΣ προσαγορεύοντες,

ὅψέ ποτε τοῦδε τοῦ ὀνόματος εἰς τοὺς Ἑλληνας διαδοθέντος, κατὰ τοὺς Ἀρχιλόχου χρόνους, καθάπερ Ἰππίας ὁ σοφιστὴς φησιν. Ὅμηρος γοῦν τὸν πάντων παρανομώτατον Ἔχeton βασιλέα φησὶ, καὶ οὐ τύραννον· (Ὀδυσσ. 18, 85.)

εἰς Ἔχeton βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων.

προσαγορευθῆναι δέ φασι τὸν τύραννον ἀπὸ τῶν Τυρρηνῶν· χαλεποὺς γάρ τινες περὶ ληστείαν τούτους γενέσθαι. ὅτι δὲ νεώτερον τὸ τοῦ τυράννου ὄνομα δῆλον. οὔτε γὰρ Ὅμηρος οὔτε Ἡσίοδος οὔτε ἄλλος οὐδεὶς τῶν παλαιῶν τύραννον ἐν τοῖς ποιήμασιν ὀνομάζει. ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἐν Κυμαίων πολιτείᾳ τοὺς τυράννους φησὶ τὸ πρότερον αἰσυνήτας προσαγορεύεσθαι. εὐφημότερον γὰρ ἐκείνο τὸ ὄνομα.

Α Λ Λ Ω Σ.

Ὁ Τύραννος Οἰδίπους πρὸς ἀντιδιαστολήν τοῦ ἐν τῷ Κολωνῷ ἐπιγέγραπται. τὸ κεφάλαιον δὲ τοῦ δράματος γνώσις τῶν ἰδίων κακῶν Οἰδίποδος, πῆρωςίς τε τῶν ὀφθαλμῶν, καὶ δι' ἀρχόνης θάνατος Ἰοκάστης.

ΧΡΗΣΜΟΣ Ο ΔΟΘΕΙΣ ΛΑΙΩι ΤΩι ΘΗΒΑΙΩι.

Λαίε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς.
δύσω τοι φίλον υἱόν· ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
σοῦ παιδὸς χεῖρεςσι λιπεῖν φάος· ὡς γὰρ ἔνευσε
Ζεὺς Κρονίδης, Πέλοπος στυγεραῖς ἀραῖσι πιθήσας,
οὐ φίλον ἦρπασας υἱόν· ὁ δ' ἠῤῥατό σοι τάδε πάντα.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ.

Ἔστι δίπουν ἐπὶ γῆς καὶ τετράπων, οὐ μία φωνή,
καὶ τρίπον· ἀλλάσσει δὲ φυὴν μόνον ὅσσ' ἐπὶ γαῖαν
ἐρπετὰ κινεῖται ἀνά τ' αἰθέρα καὶ κατὰ πόντον.
ἀλλ' ὅποταν πλείστοισιν ἐρειδόμενον ποσὶ βαίῃη,
ἔνθα τάχος γυίοισιν ἀφανρότατον πέλει αὐτοῦ.

ΛΥΣΙΣ ΤΟΥ ΑΙΝΙΓΜΑΤΟΣ.

Κλύθι καὶ οὐκ ἐθέλουσα, κακόπτερε Μοῦσα θανόντων,
φωνῆς ἡμετέρης σὸν τέλος ἀμπλακίης.
ἄνθρωπον κατέλεξας, ὃς ἠνίκα γαῖαν ἐφέρπει,
πρῶτον ἔφω τετράπους νήπιος ἐκ λαγόνων·
γρηαλέος δὲ πέλων τρίτατον πόδα βάκτρον ἐρείδει,
αὐχένα φορτίζων, γῆραϊ καμπτόμενος.

ΟΙΔΙΠΟΥΣ.

ὦ τέκνα, Κάδμου τοῦ πάλαι νέα τροφή,
τίνας ποθ' ἔδρας τάσδε μοι θοάζετε
ἰκτηρίοις κλάδοισιν ἐξεστημένοι;
πόλις δ' ὁμοῦ μὲν θυμαμάτων γέμει,
SOPHOCLES.

ὁμοῦ δὲ παιάνων τε καὶ στεναγμάτων·
ἀγῶ δικαῶν μὴ παρ' ἀγγέλων, τέκνα,
ἄλλων ἀκούειν αὐτὸς ὡδ' ἐλήλυθα,
ὁ πᾶσι κλεινὸς Οἰδίπους καλούμενος.
ἀλλ', ὦ γεραιέ, φράζ', ἐπεὶ πρέπων ἔφω

πρὸ τῶνδε φωνεῖν, τίνι τρόπῳ καθέστατε, 10
 δείσαντες ἢ στέξαντες; ὡς θέλοντος ἂν
 ἐμοῦ προσαρκεῖν πᾶν· δυσάλητος γὰρ ἂν
 εἶην τοιάνδε μὴ οὐ κατοικτείρων ἔδραν.

ΙΕΡΕΥΣ.

ἄλλ', ὦ κρατύνων Οἰδίπους χῶρας ἐμῆς, 15
 ὄρῳ μὲν ἡμᾶς ἡλίκοι προσήμεθα
 βωμοῖσι τοῖς σοῖς, οἳ μὲν οὐδέπω μακρὰν
 πτέσθαι σθένοντες, οἳ δὲ σὺν γήρᾳ βαρεῖς
 ἱερῆς, ἐγὼ μὲν Ζηνός, οἳ δ' ἐπ' ἠθέων 20
 λεκτοί· τὸ δ' ἄλλο φύλον ἐξεστεμμένον
 ἀγοραῖσι θακεῖ πρὸς τε Παλλάδος διπλοῖς
 ναοῖς ἐπ' Ἰσμηνοῦ τε μαντεῖα σποδῶ.
 πόλις γὰρ, ὡσπερ καὶ τὸς εἰσορῶς, ἄταν 25
 ἤδη σαλεύει κἀνακουφίσαι κἀρα
 βυθῶν ἐτ' οὐχ οἶα τε φοινίου σάλου,
 φθίνουσα μὲν κάλυξιν ἐγκάρποις χθονός,
 φθίνουσα δ' ἀγέλαις βουνόμοις, τόκοισί τε 30
 ἀγόνις γυναικῶν· ἐν δ' ὁ πυρφόρος θεὸς
 σκήψας ἐλαύνει, λοιμὸς ἐχθιστος, πόλιν,
 ὅφ' οὐ κενοῦται δῶμα Καμείων· μέλας δ'
 "Αἰδῆς στεναγμοῖς καὶ γόοις πλουτίζεται. 35
 θεοῖσι μὲν νῦν οὐκ ἰσοῦμένον σ' ἐγὼ
 οὐδ' οἶδε παῖδες ἐζόμεσθ' ἐφρέστιοι,
 ἀνδρῶν δὲ πρῶτον ἐν τε συμφοραῖς βίου
 κρίνοντες ἐν τε δαιμόνων συναλλαγῆς,
 ὅς γ' ἐξέλυσας ἄστῳ Καμείων μολῶν 40
 σκληρὰς ἀοιδῶν δασμὸν ὄν παρείχομεν,
 καὶ ταῦθ' ὅφ' ἡμῶν οὐδὲν ἐξειδῶς πλέον
 οὐδ' ἐκδιδαχθεῖς, ἀλλὰ προσθήκη θεοῦ
 λέγει νομίζει θ' ἡμῖν ὀρθῶσαι βίον·
 νῦν τ', ὦ κράτιστον πᾶσιν Οἰδίπου κἀρα, 45
 ἱκετεύομέν σε πάντες οἶδε πρόστροποι
 ἀλκὴν τιν' εὐρεῖν ἡμῖν, εἴτε του θεῶν
 φήμην ἀκούσας εἴτ' ἀπ' ἀνδρὸς οἰσθά του·
 ὡς τοῖσιν ἐμπείροισι καὶ τὰς ἔμφορᾶς
 Ζῶσας ὄρω μάλιστα τῶν βουλευμάτων.
 ἴθ', ὦ βροτῶν ἀριστ', ἀνόρθωσον πόλιν· 50
 ἴθ', εὐλαβήθηθ' ὡς σὲ νῦν μὲν ἦδε γῆ
 σωτήρα κληθεῖ τῆς πάρος προθυμίας·
 ἀρχῆς δὲ τῆς σῆς μηδαμῶς μεμνώμεθα
 στάντες τ' ἐς ὄρθον καὶ πεσόντες ὕστερον, 55
 ἀλλ' ἀσφαλεῖα τήνδ' ἀνόρθωσον πόλιν.
 ὄρνιθι γὰρ καὶ τὴν τότε αἰσίῳ τύχην
 παρέσχες ἡμῖν καὶ τανῦν ἴσος γενοῦ.
 ὡς εἶπερ ἄρξεις τῆσδε γῆς, ὡσπερ κρατεῖς,

11. στέξαντες pro στέξαντες a m. rec. 13.
 [ΙΕΡΕΥΣ] ἱερεὺς πρεσβύτησ διός 17. σθένοντες]
 στένοντες literis στ, ut ubique fere, uno ductu ex-
 pressis. 18. ἱερῆς Brunckius] ἱερεῖς οἳ δ' ἐπ'
 ἠθέων D.] οἳ δεπ' ἠθέων pr. ut videtur. οἳ δὲ τ'
 ἠθέων rec. 25. ἐγκάρποις] ἐγκάρποις, v a m. rec.
 in γ mutato. Sic 83. πανκάρπου a m. pr. pro παγ-
 κάρπου. 26. βουνόμοις rec. βουνόμον pr. ut vide-
 tur, quod βουνόμων significare potest. 27. ἐν] ἐν
 29. "Αἰδῆς] αἰδῆς hic et alibi. 31. μὲν νῦν]
 Accentus ab alia m. antiqua. 32. *ἐζόμεσθ' ἐζό-
 μεθ' 34. συναλλαγῆς] ἔυναλλαγῆσ paullo rec.
 39. νομίζει] νομίζει, et sic ηι pro ει 336. 374. 424.
 582. 613. 1061. 1063. 1089. 1201. 1240. 1519.
 ἡμῖν Brunckius] ἡμῖν 42. εὐρεῖν ἡμῖν rec. in li-
 tura. ἡμῖν εὐρεῖν pr. 43. του] που superscr. a m.
 recentissima. 48. πάρος corr. A pr. manu fuerat
 ροσ
 πάλαι. Corrector, eraso ροσ, πάλαι recte in πάρος
 mutavit. 50. τ' a m. rec. 52. τότε αἰσίῳ] τόθ'
 αἰσίῳ pr.

ἔν ἀνδράσιν κάλλιον ἢ κενῆς κρατεῖν· 55
 ὡς οὐδὲν ἔστιν οὔτε πύργος οὔτε ναὺς
 ἔρημος ἀνδρῶν μὴ εὐνοικούντων ἔσω.

ΟΙ. ὦ παῖδες οἰκτροὶ γυνῶτα κοῦκ ἄγνωτά μοι 60
 προσήλθεθ' ἱμείροντες. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
 νοσεῖτε πάντες, καὶ νοσοῦντες, ὡς ἐγὼ
 οὐκ ἔστιν ὑμῶν ὅστις ἐξ ἴσου νοσεῖ.

τὸ μὲν γὰρ ὑμῶν ἄλγος εἰς ἐν' ἔρχεται 65
 μόνον καθ' αὐτόν, κοῦδέν' ἄλλον, ἢ δ' ἐμῆ
 ψυχὴ πόλιν τε κάμει καὶ σ' ὁμοῦ στένει.

ὥστ' οὐχ ὕπνω γ' ἐνδόντα μ' ἐξεγείρετε, 65
 ἀλλ' ἴστε πολλὰ μὲν με δακρῶσαντα δῆ,
 πολλὰς δ' ὁδοὺς ἐλθόντα φροντίδος πλάνοις.

ἦν δ' εὐ σκοπῶν ἠῦρισκον ἴσιν μόνην, 70
 ταύτην ἔπραξα· παῖδα γὰρ Μενοικέως
 Κρέοντ', ἑμαυτοῦ γαμβρὸν, ἐς τὰ Πυθικά

ἔπεμψα Φοῖβου δῶμαθ', ὡς πύθοιθ' ὅ τι 75
 δρῶν ἢ τί φωνῶν τήνδε βυσαίμην πόλιν.
 καὶ μ' ἡμᾶρ ἤδη ἔυμμετροῦμενον χρόνῳ
 λυπεῖ τί πράσσει· τοῦ γὰρ εἰκότος πέρα

ἄπεστι πλείω τοῦ καθήκοντος χρόνου. 75
 ὅταν δ' ἴκηται, τῆνικαὐτ' ἐγὼ κακὸς
 μὴ δρῶν ἂν εἶην πάνθ' ὅσ' ἂν δηλοῖ θεός.

ΙΕ. ἀλλ' ἐς καλὸν σὺ τ' εἶπας οἶδε τ' ἀρτίως 80
 Κρέοντα προσστείχοντα σημαίνουσί μοι.

ΟΙ. ὠναῖ "Απολλῶν, εἰ γὰρ ἐν τύχῃ γέ τῳ 85
 σωτήρι βαίῃ λαμπρὸς ὡσπερ δμματι.

ΙΕ. ἀλλ' εἰκάσαι μὲν, ἡδύς· οὐ γὰρ ἂν κἀρα 90
 πολυστεφῆς ὡδ' εἶρπε παγκάρπου δάφνης.

ΟΙ. τάχ' εἰσόμμεσθα· ἔυμμετρος γὰρ ὡς κλύειν. 85
 ἀναῖ, ἐμὸν κήδευμα, παῖ Μενοικέως,
 τίν' ἡμῖν ἦκεις τοῦ θεοῦ φήμην φέρων;

ΚΡΕΩΝ.

ἔσθλῆν· λέγω γὰρ καὶ τὰ δύσφορ', εἰ τύχοι 95
 κατ' ὄρθον ἐξελθόντα, πάντ' ἂν εὐτυχεῖν.

ΟΙ. ἔστιν δὲ ποῖον τοῦπος; οὔτε γὰρ θρασύς 100
 οὔτ' οὖν προδείσας εἰμι τῷ γε νῦν λόγῳ.

ΚΡ. εἰ τῶνδε χρήζεις πλησιαζόντων κλύειν, 95
 ἔτοιμος εἰπεῖν, εἴτε καὶ στείχειν ἔσω.

ΟΙ. ἐς πάντας αὔδα. τῶνδε γὰρ πλέον φέρω 100
 τὸ πένθος ἢ καὶ τῆς ἐμῆς ψυχῆς πέρι.

ΚΡ. λέγοιμ' ἂν οἳ ἠκουσα τοῦ θεοῦ πάρα. 95
 ἄνωγεν ἡμᾶς Φοῖβος ἐμφανῶς ἀναῖ
 μίασμα χῶρας, ὡς τεθραμμένον χθονὶ
 ἐν τῆδ', ἐλαύνειν μηδ' ἀνήκεστον τρέφειν.

ΟΙ. ποίω καθαρωῖ; τίς ὁ τρόπος τῆς ἔμφορᾶς; 100
 ΚΡ. ἀνδρηλατοῦντας, ἢ φόνῳ φόνον πάλιν
 λύοντας, ὡς τόδ' αἶμα χειμάζον πόλιν.

ΟΙ. ποίου γὰρ ἀνδρὸς τήνδε μηνύει τύχην; 105

60. νοσοῦντες] ὠν (i. e. νοσοῦντων) super est a
 m. recentissima. 62. In margine habet a m. pr.

65. ἐνδόντα Badhamus] εὐδόντα 67. πλάνοις
 (*πλάναις] πλάνασ, sed in πλάνοισ mutatum, quod
 est in apographo Lb. 68. ἠῦρισκον scripsi pro εὔ-
 ρισκον, cum augmento, praeaeunte hic et alibi con-
 stanter Elmsleio in hoc verbo similibusque. 72.

τήνδε βυσαίμην] τήνδ' ἐβυσαίμην pr. τήνδε βυσοίμην
 Nauckius. 74. πέρα] πέρα, i a m. rec. 77. *ὄσ'
 ἂν] ὄσα 78. ἐς D.] εἰς οἶδε τ' οἶδε τ' pr. οἳ
 δὲ τ' corr. 79. προσστείχοντα Erfurdinus] προστεί-
 χοντα 83. παγκάρπου] πανκάρπου pr. 86. ἡμῖν
 Brunckius] ἡμῖν 99. ἔμφορᾶς] Inceperat librarius
 σ scribere, sed priusquam perfecerat in ξ transit:
 unde nunc figura apparet ex utraque litera compo-
 ει

sita. 101. χειμάζον, ει ab eadem m. superscr.
 102. τήνδε rec. τήιδε pr.

- KP. ἦν ἡμῖν, ὠναε, Λαΐός ποθ' ἡγεμῶν
γῆς τῆσδε, πρὶν σὲ τήνδ' ἀπευθύειν πόλιν.
OI. ἔξοιδ' ἀκούων· οὐ γὰρ εἰσείδόν γέ πω. 105
KP. τούτου θανόντος νῦν ἐπιστέλλει σαφῶς
τοὺς αὐτοέντας χειρὶ τιμωρεῖν τινα.
OI. οἱ δ' εἰσὶ ποῦ γῆς; ποῦ τὸδ' εὐρεθήσεται
ἶχνος παλαιᾶς δυστέκμαρτον αἰτίας;
KP. ἐν τῆδ' ἔφασκε γῆ· τὸ δὲ ζητούμενον 110
ἄλωτον, ἐκφεύγει δὲ τὰ μελούμενον.
OI. πότερα δ' ἐν οἴκοις, ἢ ἔν ἄγροισι ὁ Λαΐος,
ἢ γῆς ἐπ' ἄλλης τῶδε συμπίπτει φόνω;
KP. θεωρὸς, ὡς ἔφασκεν, ἐκδημῶν πάλιν
πρὸς οἶκον οὐκέθ' ἴκεθ', ὡς ἀπεστάλη. 115
OI. οὐδ' ἄγγελός τις οὐδὲ συμπράκτωρ ὁδοῦ
κατεῖδ', ὅτου τις ἐκμαθῶν ἐχρήσατ' ἄν;
KP. θηήσκουσι γὰρ, πλὴν εἰς τις, ὅς φόβω φυγῶν
ἦν εἶδε πλὴν ἐν οὐδὲν εἶχ' εἰδῶς φράσαι.
OI. τὸ ποῖον; ἐν γὰρ πόλλ' ἂν ἐξεύροι μαθεῖν, 120
ἀρχὴν βραχεῖαν εἰ λάβοιμεν ἐλπίδος.
KP. ληστὰς ἔφασκε συντυχόντας οὐ μὴ
ῥώμη κτανεῖν νιν, ἀλλὰ σὺν πλήθει χερῶν.
OI. πῶς οὖν ὁ ληστής, εἴ τι μὴ ξὺν ἀργύρῳ
ἐπράσσειτ' ἐνθὲνδ', ἐς τὸδ' ἂν τόλμηξ ἔβη; 125
KP. δοκοῦντα ταῦτ' ἦν· Λαῖου δ' ὀλωλότος
οὐδεὶς ἀρωγὸς ἐν κακοῖς ἐγίγνετο.
OI. κακὸν δὲ ποῖον ἐμποδῶν τυραννίδος
οὕτω πεσοῦσης εἶργε τοῦτ' ἐξειδέναι;
KP. ἢ ποικιλῶδὸς Σφιγῆ τὸ πρὸς ποσὶ σκοπεῖν 130
μεθέντας ἡμᾶς τάφανη προσήγετο.
OI. ἀλλ' ἔξ ὑπαρχῆς αὐθῆς αὐτ' ἐγὼ φανῶ.
ἐπαξίως γὰρ Φοῖβος, ἀξίως δὲ σὺ
πρὸ τοῦ θανόντος τήνδ' ἔθεσθ' ἐπιστροφῆν·
ὥστ' ἐνδίκως ὄψεσθε καμὲ σύμμαχον, 135
γῆ τῆδε τιμωρόντα τῷ θεῷ θ' ἅμα.
ὑπὲρ γὰρ οὐχὶ τῶν ἀπιωτέρω φίλων,
ἀλλ' αὐτὸς αὐτοῦ, τοῦτ' ἀποσκεδῶ μύσος.
ὅστις γὰρ ἦν ἐκείνον ὁ κτανῶν τάχ' ἂν
καμ' ἂν τοιαύτη χειρὶ τιμωρεῖν θέλοι. 140
κείνῳ προσαρκῶν οὖν ἑμαυτὸν ὠφελῶ.
ἀλλ' ὡς τάχιστα, παῖδες, ὑμεῖς μὲν βάρων
ἴστασθε, τοῦσδ' ἄραντες ἰκτῆρας κλάδους,
ἄλλος δὲ Κάδμου λαὸν ὠδ' ἀθροίζετω,
ὡς πᾶν ἐμοῦ δράσοντος, ἢ γὰρ εὐτυχεῖς 145
σὺν τῷ θεῷ φανούμεθ' ἢ πεπτωκότες.
IE. ὦ παῖδες, ἰστώμεσθα· τῶνδε γὰρ χάριν
καὶ δεῦρ' ἔβημεν ἦν ὄδ' ἔξαγγέλλεται.
Φοῖβος δ' ὁ πέμψας τάσδε μαντείας ἅμα
σωτήρ θ' ἴκοιτο καὶ νόσου παυστήριος. 150

ΧΟΡΟΣ.

ὦ Διὸς ἀδνεπές φάτι, τίς ποτε τὰς πολυχρῦσου
Πυθῶνος ἀρλαὰς ἔβας [λων,
Θήβας; ἐκτέταται φοβεράν φρένα, δείματι πάλ-
151—158. = 159—166.

103. ἡμῖν Brunckius] ἡμῖν 105. εἰσείδον] εἰσίδον
pr. γέ πω] γ' ἐγὼ Hartungius. 107. τινα] τινάσ
cum puncto super σ a m. pr., quod erasit m. rec.
θεός Nauckius. 108. οἱ δ'] οἶδ' pr., οἶδ' rec.
112. ἢ ἔν] ἢ ἐν, sed e eraso. 117. *κατεῖδ'] κατείδεν
ἴδου rec. ὅπου pr. 123. σὺν] σὺμ pr. 127.
ἐγίγνετο Brunckius] ἐγίνετο (ἐγείνετο pr.) 130. *ποσὶ]
ποσῖν 134. πρὸ] πρὸς, σ eraso. τήνδ' ἔθεσθ'
ἐπιστροφῆν] γρ. τήνδε θεσπίζει γραφὴν ab S.
136. θ'] τ' pr. 138. *αὐτοῦ] αὐτοῦ 141. Hunc
versum in margine habet a m. pr. 145. δράσον-
τος] δράσαντος pr. 147. *ἰστώμεσθα] ἰστώμεθα
151. ἀδνεπές pr. ἀδνεπήσ corr. *τὰς] τὰς
153. πάλλων] γρ. πολλῶν ab S.

ἴηε Δάλιε Παιάν,
ἀμφὶ σοὶ ἀζόμενος τί μοι ἢ νέον, 155
ἢ περιτελλομένης ὥραις πάλιν ἔξανύσεις χρέος.
εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἑλπίδος, ἄμβροτε
Φάμα. [Ἄθανα, 159
πρῶτά σε κεκλόμενος, θύγατερ Διὸς, ἄμβροτ'
γαιαοχόν τ' ἀδελφεῶν 160
Ἄρτεμιν, ἃ κυκλόεντ' ἀγορὰς θρόνον εὐκλέα
καὶ Φοῖβον ἑκαβόλον, ἰῶ [θάσσει,
τρισοὶ ἀλεξίμοροι προφάνητέ μοι, 164
εἴ ποτε καὶ προτέρας ἄτας ὑπερορρυμένας πόλει
ἠνύσατ' ἐκτοπιᾶν φλόγα πῆματος, ἔλθετε καὶ νῦν.
ὦ πόποι, ἀνάριθμα γὰρ φέρω 167
πῆματα· νοσεῖ δὲ μοι πρόπας στόλος, οὐδ' ἐνὶ
φροντίδος ἔγχοσ
ἦ τις ἀλέξεται. οὔτε γὰρ ἔκγονα 171
κλυτὰς χθονὸς αὖξεται οὔτε τόκοισιν
ἠῆϊων καμάτων ἀνέχουσι γυναῖκες· 174
ἄλλον δ' ἂν ἄλλῃ προσίδοις ἄπερ εὔπερον ὄρνιν
κρείσσον ἀμαιομακέτου πυρὸς ὄρμενον
ἄκταν πρὸς ἐσπέρου θεοῦ· 178
ἦν πόλις ἀνάριθμος ὀλλυται· [ἀνοίκτως·
νηλέα δὲ γένεθλα πρὸς πέδῳ θαναταφόρα κείται
ἐν δ' ἄλοχοι πολιαὶ τ' ἐπιματέρες 181
ἄκταν παρὰ βῦμιον ἄλλοθεν ἄλλαν
λυγρῶν πόνων ἰκετῆρες ἐπιστενάχουσιν. 185
παιάν δὲ λάμπει στονόεσσα τε γῆρυς ὄμαυλος·
ἦν ὑπερ, ὦ χρυσέα θύγατερ Διὸς,
εὐῶπα πέμψον ἀλκάν· 189
Ἄρεά τε τὸν μαλερόν, ὅς νῦν ἀχαλκος ἀσιπίδων
φλέγει με περιβόατον, ἀντιάζω 191
παλίσσουτον δράμημα νωτίσαι πάτρας
ἄπουρον, εἴτ' ἐς μέγαν
θάλαμον Ἀμφιτρίτας 195
εἴτ' ἐς τὸν ἀπόξενον ὄρμων
Θρήκιον κλύδωνα·
τέλει γὰρ εἴ τι νῦξ ἀφῆ,
τοῦτ' ἐπ' ἡμᾶρ ἔρχεται·
τὸν, ὦ τᾶν πυρφόρων 200
ἀστραπᾶν κράτη νέμων,
ὦ Ζεῦ πάτερ, ὑπὸ σῷ φθίσον κεραυνῷ.
Λύκει' ἄναξ, τὰ τε σά χρυσοστρόφων ἀπ' ἀγ-
κυλᾶν 203

167—178. = 179—189.

190—202. = 203—215.

158. πρῶτά σε] πρῶτα σε, litera una post πρῶτα
erasa, quae σ rotius fuisse videtur quam ν. γρ. πρῶ-
ταν γε ab S. κεκλόμενος pr. ω (i. e. κεκλωμένω) super-
scriptum a m. recentissima. 159. ἄμβροτ'] ὄβριμ'
Heimsoethius. 162. *ἰῶ] ἰῶ ἰῶ 165. ὑπερορρυ-
μένας Musgravius] ὑπερ ὄρρυμένας 166. καὶ νῦν]
καὶ in margine a m. ant. 175. ἄλλῃ] ἄλλα Dobraeus.
ἀπερ] ἀπερ a m. ant. 180. *δὲ γένεθλα] δ' ἃ
γένεθλα (accentus super e a m. rec.) θαναταφόρα
pr. θαναταφόρω corr. 184. *παρὰ βῦμιον] παρα-
βῦμιον ἄλλαν D.] ἄλλαι 185. *ἰκετῆρες] ἰκτῆ-
ρες *ἐπιστενάχουσιν] ἐπιστονάχουσι 186. παιάν
corr. παιών pr. in textu et in lemmate scholii.
191. περιβόατον D.] περιβόητος ἀντιάζω Herman-
nus] ἀντιάζων 194. ἄπουρον rec. cum gl. μακράν.
ἔπουρον pr. Duplicem scripturam explicat scholiasta,
alteram vitiosam ἐπ' οὔρον, alteram rectam ἄπου-
ρον. 196. ὄρμων Doederlinus] ὄρμον 198. τέλει]
τελεῖν Hermannus. 201. τᾶν addidit Hermannus.

ο
πυρφόρων] πυρφόρων, ο a m. rec. 204. ἀγκυλᾶν
Elmsleius] ἀγκύλων

βέλεα θέλοιμ' ἄν ἀδάματ' ἐνδατεῖσθαι	205	κοινῶν τε παίδων κοῖν' ἄν, εἰ κείνῳ γένος	
ἄρωγ' ἀπροσταθέντα, τὰς τε πυρφόρους		μὴ δ' οὐσὺχῃσεν, ἦν ἄν ἐκπεφυκότα,	
Ἄρτέμιδος αἴγλας, ἔνν αἰς		νῦν δ' ἐς τὸ κείνου κρατ' ἐνήλαθ' ἢ τύχη·	
Λύκι' ὄρεα διόσσει·		ἄνθ' ὧν ἐγὼ τὰδ', ὡσπερὶ τοῦμοῦ πατρός,	
τὸν χρυσομίτραν τε κικλήσκω		ὑπερμαχοῦμαι κάπ' πάντ' ἀφίζομαι,	265
τὰσδ' ἐπιώνυμον γὰς,	210	ζητῶν τὸν αὐτόχειρα τοῦ φόνου λαβεῖν,	
οἰνώπα Βάκχον εὖιον,		τῷ Λαβδακείῳ παιδί Πολυδύρου τε καὶ	
Μαινάδων ὁμόστολον,		τοῦ πρόσθε Κάδμου τοῦ πάλαι τ' Ἀγήνορος.	
πελασθῆναι φλέγοντ'		καὶ ταῦτα τοῖς μὴ δρώσιν εὐχομαι θεοῦς	
ἀγλαῶπι		μὴτ' ἄροτον αὐτοῖς γῆς ἀνίεναι τινά	270
πεύκα π' ἐπὶ τὸν ἀπότιμον ἐν θεοῖς θεόν.	215	μὴτ' οὖν γυνακῶν παῖδας, ἀλλὰ τῷ πότμῳ	
ΟΙ. αἰτεῖς· ἂ δ' αἰτεῖς, τὰμ' ἐὰν θέλῃς ἔπη		τῷ νῦν φθερεῖσθαι κάτι τοῦδ' ἐχθιονί·	272
κλύων δέχσθαι τῇ νόσῳ θ' ὑπηρετεῖν,		κατεύχομαι δὲ τὸν δεδρακότ', εἴτε τις	246
ἀλκὴν λάβοις ἄν κἀνακούφισιν κακῶν·		εἰς ὧν λέληθεν εἴτε πλείωνων μέτα,	
ἀγῶ ξένος μὲν τοῦ λόγου τοῦδ' ἔξερω,		κακὸν κακῶς νιν ἄμορον ἐκτρίψαι βίον.	
ξένος δὲ τοῦ πραχθέντος. οὐ γὰρ ἄν μακρὰν	220	ἐπεύχομαι δ', οἰκοῖσιν εἰ ξυνέστιος	
ἴχνευον αὐτὸ, μὴ οὐκ ἔχων τι σύμβολον.		ἐν τοῖς ἐμοῖς γένοιτ' ἐμοῦ συνειδότης,	
νῦν δ' ὕστερος γὰρ ἀστὸς εἰς ἀστοῦς τελῶ,		παθεῖν ἄπερ τοῖσδ' ἀρτίως ἡρασάμην.	251
ὑμῖν προφωνῶ πάσι Καδμείοις τὰδε·		ὑμῖν δὲ τοῖς ἄλλοισι Καδμείοις, ὅσοις	273
ὅστις ποθ' ὑμῶν Λαῖον τὸν Λαβδάκου		τὰδ' ἐστ' ἀρέσκονθ', ἢ τε σύμμαχος Δίκη	
κάτοιδεν ἀνδρὸς ἐκ τίνος διώλετο,	225	χοῖ πάντες εὐ ξυνείεν εἰσαιεῖ θεοί.	275
τοῦτον κελεύω πάντα σημαίνειν ἐμοί.		ΧΟ. ὡσπερ μ' ἀραῖον ἔλαβες, ὦδ', ἀναξ, ἐρώ.	
κεῖ μὲν φοβεῖται, τοῦπικλήμ' ὑπεξελών		οὐτ' ἔκτανον γὰρ οὔτε τὸν κτανόντ' ἔχω	
αὐτὸς καθ' αὐτοῦ· πείσεται γὰρ ἄλλο μὲν		δεῖξαι. τὸ δὲ Ζήτημα τοῦ πέμψαντος ἦν	
ἀστεργές οὐδὲν, γῆς δ' ἀπεισιν ἀσφαλῆς·		Φοίβου τὸδ' εἰπεῖν, ὅστις εἰργασταί ποτε.	
εἰ δ' αὖ τις ἄλλον οἶδεν ἔξ ἄλλης χθονός,	230	ΟΙ. δίκαι' ἐλεξας· ἀλλ' ἀναγκάσαι θεοῦς	280
τὸν αὐτόχειρα μὴ σιωπάτω· τὸ γὰρ		ἄν μὴ θέλωσιν οὐδ' ἄν εἰς δύναιτ' ἀνήρ.	
κέρδος τελῶ γῶ χῆ χάρις προσκείσεται.		ΧΟ. τὰ δεῦτερ' ἐκ τῶνδ' ἄν λέγοιμ' ἄμοι δοκεῖ.	
εἰ δ' αὖ σιωπήσεσθε, καὶ τις ἢ φίλου		ΟΙ. εἰ καὶ τρίτ' ἐστὶ, μὴ παρῆς τὸ μὴ οὐ φράσαι.	
δείσας ἀπώσει τοῦπος ἢ χαυτοῦ τόδε,		ΧΟ. ἀνακτ' ἀνακτι ταῦθ' ὀρώντ' ἐπίσταμαι	
ἄκ τῶνδε δρᾶσω, ταῦτα χρῆ κλύειν ἐμοῦ.	235	μάλιστα Φοίβῳ Τειρεσίαν, παρ' οὐ τις ἄν	285
τὸν ἀνδρ' ἀπαυδῶ τοῦτον, ὅστις ἐστὶ, γῆς		σκοπῶν τὰδ', ἀναξ, ἐκμάθοι σαφέστατα.	
τῆσδ', ἧς ἐγὼ κράτη τε καὶ θρόνους νέμω,		ΟΙ. ἀλλ' οὐκ ἐν ἀργείοις οὐδὲ τοῦτ' ἐπραξάμην.	
μὴτ' ἐσδέχεσθαι μήτε προσφωνεῖν τινα,		ἐπεμψα γὰρ Κρέοντος εἰπόντος διπλοῦς	
μὴτ' ἐν θεῶν εὐχαῖσι μήτε θύμασιν		πομπουῦς· πάλαι δὲ μὴ παρῶν θαυμάζεται.	
κοινὸν ποιεῖσθαι μήτε χερνίβας νέμειν,	240	ΧΟ. καὶ μὴν τὰ γ' ἄλλα κωφὰ καὶ παλαί' ἔπη.	290
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων πάντας, ὡς μιάσματος		ΟΙ. τὰ ποῖα ταῦτα; πάντα γὰρ σκοπῶ λόγον.	
τοῦδ' ἡμῖν ὄντος, ὡς τὸ Πυθικὸν θεοῦ		ΧΟ. θανεῖν ἐλέγχῃ πρὸς τινῶν ὀδοιπόρων.	
μαντεῖον ἐξέφηγεν ἀρτίως ἐμοί.		ΟΙ. ἤκουσα κάτ' ὅντ' ὀρώντ' οὐδεὶς ὄρα.	
ἐγὼ μὲν οὖν τοιόσδε τῷ τε δαίμονι		ΧΟ. ἀλλ' εἴ τι μὲν δὴ δειμάτων ἔχει μέρος.	
τῷ τ' ἀνδρὶ τῷ θανόντι σύμμαχος πέλω·	245	τὰς σὰς ἀκούων οὐ μενεῖ τοιάσδ' ἀράς.	295
ὑμῖν δὲ ταῦτα πάντ' ἐπισκῆπτω τελεῖν,	252	ΟΙ. ψ μὴ ᾄσῃ δρώντι τάρβος, οὐδ' ἔπος φοβεῖ.	
ὑπὲρ τ' ἑμαυτοῦ τοῦ θεοῦ τε τῆσδὲ τε		ΧΟ. ἀλλ' οὐξελέγξων αὐτὸν ἐστὶν· οἷδε γὰρ	
γῆς ὦδ' ἀκάρπῳσ καθέως ἐφθαρμένης.		τὸν θεῖον ἤδη μάντιν ὦδ' ἄγουσιν, ψ	
οὐδ' εἰ γὰρ ἦν τὸ πρᾶγμα μὴ θεήλατον,	255	τάληθές ἐμπεφύκεν ἀνθρώπων μόνῳ.	
ἀκάθαρτον ὑμᾶς εἰκὸς ἦν οὕτως εἶναι,		ΟΙ. ὦ πάντα νυμῶν Τειρεσία, διδακτά τε	300
ἀνδρὸς γ' ἀρίστου βασιλέως τ' ὀλωλότος,			
ἀλλ' ἔξερευνᾶν· νῦν δ' ἐπεὶ κυρῶ τ' ἐγὼ			
ἔχων μὲν ἀρχάς, ὡς ἐκεῖνος εἶχε πρῖν,			
ἔχων δὲ λέκτρα καὶ γυναῖχ' ὁμόσπορον,	260		

205. ἀδάματ' Erfurdian] ἀδάμαστ'. 206. προσ-
ταθέντα D.] προσταθέντα 208. Λύκι' a m. pr.
correctus. Fuerat λύκει', quod rursus intulit alia
manus ant. 209. *κικλήσκω] κικλήσκω 211. *οἰ-
νώπα] οἰνώπα 212. ὁμόστολον] μονόστολον eum
gr. ὁμόστολον ab S. 214. Indicavi lacunam.
215. π' D.] ἐπὶ 218. κἀνακούφισιν] κἀνακούφισιν
pr. 227. Post hunc versum versus unus excidisse
videtur. 229. ἀσφαλῆς] γρ. ἀβλαβῆς rec. 230.
ἄλλον] ἐλθόντ' Nauckius. 241. ἡμῖν Brunckius]
ἡμῖν 252. ταῦτα] τὰ, sed addito ταῦ a m. ant.
ταῦτα πάντ' τὰπιόντ' Nauckius. 253. τῆσδὲ τε]
δέ τε a m. ant. in litura literarum de. Aberat igitur
primo τε. 257. τ' om., sed addidit m. ant.
258. ἐπεὶ κυρῶ Burtonus] ἐπικυρῶ 260. ἔχων] ἔχω
pr. v addidit m. antiqua.

ου
261. κείνῳ] κείνω (ou rec.) 264. τὰδ'] τοῦδ'
Mudgus. 265. πάντ'] πάντ' pr. p̄n Nauckius.
270. γῆς Vauvillersius] γῆν 246—251. legun-
tur in codice post σύμμαχος πέλω (v. 245.) Trans-
posuit O. Ribbeckius in Museo Rhen. novo vol. 13.
p. 131. 248. ἄμορον Porsonus] ἄμοιρον 250.
γένοιτ'] γένοιτ' ἄν, sed eraso ἄν. 281. ἄν Brun-
ckius] ἄν. ἄν sine accentu pr. *οὐδ' ἄν εἰς]
οὐδέεισ accentu super e deleto et super i a m. rec.
posito. δύναιτ'] δύναιτο pr. ἄν post δύναιτ'
addidit m. recentissima. 282. ἄμοι Elmsleius] ἄ
μοι, corr. pro ἄ μου. 284. ταῦθ' Brunckius]
ταῦθ' cum gl. rec. ταυτά. 287. οὐκ ἐν ἀργείοις]
οὐκεναργῶσ pr. Correxerit m. ant. ἐπραξάμην]
ἐπραξάμεν Meinekius. 290. *γ'] τ' 293. δὲ
δρώντ' anonymus] δ' ἰδόντ' 294. δειμάτων Har-
tungius] δειματόστ' pr., literis στ uno ductu expres-
sis, quas in duas dispescuit m. antiqua ut alibi, re-
centiorum lectorum causa. Conf. ad 446. 297.
οὐξελέγξων] οὐξελέγξων, sed superser. a m. pr. ξ.
αὐτὸν ἐστὶν] νιν πάρεστιν Heimsoethius.

ἄρρητά τ' οὐράνιά τε καὶ χθονοσιβῆ,
 πόλιν μὲν, εἰ καὶ μὴ βλέπεις, φρονεῖς δ' ὄμωσ
 οἶα νόσω σύνεστιν· ἧς σὲ προστάτην
 σωτήρᾳ τ', ὤναξ, μόνον ἐξευρίσκομεν.
 Φοῖβος γάρ, εἰ τι μὴ κλύεις τῶν ἀγγέλων, 305
 πέμψασιν ἡμῖν ἀντέπεμψεν, ἔκλυσιν
 μόνην ἂν ἐλθεῖν τοῦδε τοῦ νοσήματος,
 εἰ τοὺς κτανόντας Λαῖον μαθόντες ἢ
 κτείναιμεν, ἢ γῆς φυγάδας ἐκπεμψαίμεθα.
 σὺ δ' οὖν φρονήσας μήτ' ἀπ' οἰωνῶν φάτιν 310
 μήτ' εἴ τιν' ἄλλην μαντικῆς ἔχεις ὁδόν,
 ῥύσαι σεαυτὸν καὶ πόλιν, ῥύσαι δ' ἐμέ,
 ῥύσαι δὲ πᾶν μίasma τοῦ τεθνηκότος.
 ἐν σοὶ γὰρ ἔσμεν· ἄνδρα δ' ὠφελεῖν ἀφ' ὧν
 ἔχοι τε καὶ δύναιτο κάλλιστος πόνοσ. 315

ΤΕΙΡΕΣΙΑΣ.

φεῦ φεῦ, φρονεῖν ὡς δεῖνόν ἔνθα μὴ τέλη
 λύη φρονούνη. ταῦτα γὰρ καλῶσ ἐγὼ
 εἰδώσ διώλωσ· οὐ γὰρ ἂν δεῦρ' ἰκόμην.
 ΟΙ. τί δ' ἔστιν; ὡσ ἄθυμος εἰσελήλυθα.
 ΤΕ. ἄφεσ μ' ἐσ οἴκουσ· ῥῆστα γὰρ τὸ σὸν τε σὺ 320
 κάρῳ διοίσω τοῦμόν, ἦν ἔμοι πίθη.
 ΟΙ. οὐτ' ἔννομ' εἶπασ οὔτε προσφιλή πόλει
 τῆδ', ἢ σ' ἔθρεψε, τήνδ' ἀποστερῶν φάτιν.
 ΤΕ. ὄρω γὰρ οὐδὲ σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
 πρὸσ καιρόν· ὡσ οὖν μηδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω. 325
 ΟΙ. μὴ πρὸσ θεῶν φρονῶν γ' ἀποστραφῆσ, ἐπεὶ
 πάντεσ σε προσκυνούμεν οἷδ' ἰκτήριοι.
 ΤΕ. πάντεσ γὰρ οὐ φρονεῖτ'. ἐγὼ δ' οὐ μὴ ποτε
 τᾶμ' ὡσ ἂν εἶπω, μὴ τὰ σ' ἐκφῆνω κακά.
 ΟΙ. τί φῆσ; Ξυνειδώσ οὐ φράσεισ, ἀλλ' ἔννοεῖσ 330
 ἡμάσ προδοῦναι καὶ καταφθεῖραι πόλιν;
 ΤΕ. ἐγὼ οὐτ' ἐμαυτὸν οὔτε σ' ἀλγυνῶ. τί ταυτ'
 ἄλλωσ ἐλέγχεισ; οὐ γὰρ ἂν πύθοιό μου.
 ΟΙ. οὐκ, ὦ κακῶν κἀκίστε, καὶ γὰρ ἂν πέτρου
 φύσιν σὺ γ' ὀργάνειασ, ἔξερεῖσ ποτε, 335
 ἀλλ' ὠδ' ἀτεγκτοσ κατελεύτητοσ φανεῖ;
 ΤΕ. ὀργῆν ἐμέμψω τὴν ἐμῆν, τὴν σοὶ δ' ὀμοῦ
 ναῖουσαυ οὐ κατεῖδεσ, ἀλλ' ἐμέ ψέφεισ.
 ΟΙ. τίσ γὰρ τοιαυτ' ἂν οὐκ ἂν ὀργίζοιτ' ἐπη
 κλύων, ἂ νῦν σὺ τήνδ' ἀτιμάζεισ πόλιν; 340
 ΤΕ. ἦξει γὰρ αὐτά, κἂν ἐγὼ σιγῆ στέγω.
 ΟΙ. οὐκοῦν ἂ γ' ἦξει καὶ σὲ χρῆ λέγειν ἔμοι.
 ΤΕ. οὐκ ἂν πέρα φράσαιμι. πρὸσ τὰδ', εἰ θέλεισ,

305. εἰ τι μὴ Lud. Stephani] εἰ καὶ μὴ 307.
 τοῦδε] τήνδε Blaydesius. 308. ἢ Meinekius] εὐ
 310. σὺ δ' οὖν rec. σὺ νῦν pr. σὺ δὴ Nauckius.
 313. ῥύσαι] λῦσον Blaydesius. 314. ἄνδρα] ἀνδρὶ D.
 δ' corr. a m. antiqua. σ' pr. 315. πόνοσ] πό-
 νωσ, ὡν ab S superscripto. 321. πίθη] πιθῆ pr.
 322. *ἔννομ' ἔννομον. ἔμψρον' Nauckius.

εἶπασ] εἶπεσ pr. προσφιλή, literis εσ vel a pr. m.
 vel ab S superscriptis. 324. σὸν] Litera v ex u
 facta a m. pr. ἰὸν] o in litura literae w, ut vi-
 detur. 325. ὡσ οὖν μηδ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω] Verba
 interpolata. ὄρω γὰρ οὔτε σοὶ τὸ σὸν φώνημ' ἰὸν
 πρὸσ καιρόν ὀρθῶσ μήτ' ἐγὼ ταυτὸν πάθω D.

Δ
 326. ΟΙ praescriptum, non *XO. 329. ὡσ ἂν εἶπω]
 Verba interpolata. ἔξελίξω D. 332. *ἐγὼ οὐτ']
 ἐγὼ τ' 335. γ'] τ' pr. ἔξερεῖσ] ἔξερεῖ pr.

Γ.
 337. ὀργῆν] ὀρμήν, γ a m. antiqua super m scripto,
 quod ipsum quoque γ primo fuerat. *ἐμέμψω]
 ἐπέμψω 337. *σοὶ] σὴν

θυμοῦ δι' ὀργῆσ ἦτισ ἀγριωτάτη.
 ΟΙ. καὶ μὴν παρήσω γ' οὐδὲν, ὡσ ὀργῆσ ἔχω, 345
 ἄπερ Ξυνήμ'. ἴσθι γὰρ δοκῶν ἔμοι
 καὶ Ξυμφυτεῦσαι τοῦργον, εἰργάσθαι θ', ὅσον
 μὴ χερσὶ καίνων· εἰ δ' ἐτύγχανεσ βλέπων,
 καὶ τοῦργον ἂν σοῦ τοῦτ' ἔφην εἶναι μόνοῦ.
 ΤΕ. ἄληθεσ; ἐννέπω σὲ τῷ κηρύγματι 350
 ὦπερ προεῖπασ ἐμμένειν, κἂφ' ἡμέρασ
 τῆσ νῦν προσαυδᾶν μήτε τοῦδε μήτ' ἐμέ,
 ὡσ ὄντι γῆσ τῆσδ' ἀνοσίω μιάστορι.
 ΟΙ. οὔτωσ ἀναιδῶσ ἐξεκίνησασ τόδε
 τὸ ῥῆμα; καὶ που τοῦτο φεύξεσθαι δοκεῖσ; 355
 ΤΕ. πέφευγα· τάληθεσ γὰρ ἴσχυον τρέφω.
 ΟΙ. πρὸσ τοῦ διδαχθεῖσ; οὐ γὰρ ἔκ γε τῆσ τέχνησ.
 ΤΕ. πρὸσ σοῦ· σὺ γὰρ μ' ἄκοντα προτρέψω λέγειν.
 ΟΙ. ποῖον λόγον; λέγ' αὔθισ, ὡσ μάλλον μάθω.
 ΤΕ. οὐχὶ Ξυνήκασ πρόσθεν; ἢ κπειρᾶ λέγειν; 360
 ΟΙ. οὐχ ὡστε γ' εἰπεῖν γνωτόν· ἀλλ' αὔθισ φράσων.
 ΤΕ. φρονέα σε φημί τάνδρὸσ οὐ ζητεῖσ κυρεῖν.
 ΟΙ. ἀλλ' οὐ τι χαίρων δίε γε πημονάσ ἐρεῖσ.
 ΤΕ. εἶπω τι δῆτα κάλλ', ἰν' ὀργίξῃ πλέον;
 ΟΙ. ὅσον γε χρῆζεισ· ὡσ μάτην εἰρήσεται. 365
 ΤΕ. λεληθένασ σε φημί σὺν τοῖσ φιλτάτοισ
 ἀσχισθ' ὀμιλοῦντ', οὐδ' ὀράν ἰν' εἰ κακοῦ.
 ΟΙ. ἢ καὶ γεγηθῶσ ταυτ' αἰεὶ λέζειν δοκεῖσ;
 ΤΕ. εἴπερ τί γ' ἐστί τῆσ ἀληθειασ σθένοσ.
 ΟΙ. ἀλλ' ἐστί, πλὴν σοὶ· σοὶ δὲ τοῦτ' οὐκ ἐστ', ἐπεὶ 370
 τυφλόσ τά τ' ὤτα τὸν τε νοῦν τά τ' ὄμματ' εἰ.
 ΤΕ. σὺ δ' ἀθλιόσ γε ταυτ' ὀνειδίζων, ἂ σοὶ
 οὐδεῖσ δεσ οὐχὶ τῶνδ' ὀνειδιεῖ τάχα.
 ΟΙ. μᾶσ τρέφει πρὸσ νυκτόσ, ὡστε μήτ' ἐμέ
 μήτ' ἄλλον, ὅστιεσ φῶσ ὀρᾶ, βλάψαι ποτ' ἂν. 375
 ΤΕ. οὐ γὰρ σε μοῖρα πρὸσ γ' ἐμοῦ πεσεῖν, ἐπεὶ
 ἱκανόσ Ἀπόλλωσ, ὦ τὰδ' ἐκπράξει μέλει.
 ΟΙ. Κρέοντοσ, ἦ σοῦ ταῦτα τᾶξευρήματα;
 ΤΕ. Κρέων δὲ σοὶ πῆμ' οὐδὲν, ἀλλ' αὐτόσ σὺ σοὶ.
 ΟΙ. ὦ πλοῦτε καὶ τυραννὶ καὶ τέχνῃ τέχνησ 380
 ὑπερφέρουσα τῷ πολυζήλω βίω,
 ὅσοσ παρ' ὕμῖν ὁ φθόνοσ φυλάσσεται,
 εἰ τῆσδὲ γ' ἀρχῆσ οὔνεχ', ἦν ἔμοι πόλιε
 δωρητόν, οὐκ αἰτητόν, εἰσεχειρίσειν,
 ταύτησ Κρέων ὁ πιστόσ, οὐξ ἀρχῆσ φίλοσ, 385
 λάθρα μ' ὑπελθῶν ἐκβαλεῖν ἱμεῖρεται,
 ὕφειεσ μάτρον τοιόνδε μηχανορράφον,
 δόλιον ἀγύρτην, ὅστιεσ ἐν τοῖσ κέρδεσιν
 μόνον δέδορκε, τὴν τέχνην δ' ἔφω τυφλόσ.
 ἐπεὶ, φέρ' εἶπε, ποῦ σὺ μάντιε εἰ σαφῆσ; 390
 πῶσ οὐχ, ὅθ' ἢ ῥαμφῶδοσ ἐνθάδ' ἦν κύων,
 ἠῦδασ τι τοῖσδ' ἀστοῖσιν ἐκλυτήριον;
 καίτοι τό γ' αἰνίγμ' οὐχὶ τοῦπίοντοσ ἦν
 ἀνδρὸσ διεπιεῖν, ἀλλὰ μαντείασ ἔδει·
 ἦν οὐτ' ἀπ' οἰωνῶν σὺ προυφάνησ ἔχωσ 395
 οὐτ' ἐκ θεῶν του γνωτόν· ἀλλ' ἐγὼ μολών,

346. ἄπερ] ὦπερ Blaydesius. 347. θ'] δ' pr.
 349. εἶναι a m. antiqua additum. 351. προεῖ-
 πασ Brunckius] προσεῖπασ 355. καὶ που Brunckius]

καὶ ποῦ 360. Ξυνήκασ] συνήκασ, Ξ ab alia m. ant.

λέγειν] λέγ pr., litera o prope evanida. Compendium
 super γ positum ein significat. λέγειν correxit m. alia.
 Litera o super e posita alludit ad λόγων, quod est
 in gl. m. recentis εἰ πείραν λόγων κνεῖσ. 361.

Γ
 γνωτόν Elmsleius] γνωστόν 364. κάλλ'] κάλλ, o ex
 apostropho facto, ut videtur. 375. βλάψαι a m. ant.
 βλάψαι pr. 376. σε—γ' ἐμοῦ Brunckius] με—γε σοῦ

ὁ μὴδὲν εἰδὼς Οἰδίπους, ἔπαυσά νιν,
 γνῶμη κυρήσας οὐδ' ἀπ' οἰωνῶν μαθῶν·
 ὃν δὴ σὺ πειρᾶς ἐκβαλεῖν, δοκῶν θρόνοις
 παραστατήσιν τοῖς Κρεοντείοις πέλας. 400
 κλάων δοκεῖς μοι καὶ σὺ χῶ συνθεῖς τάδε
 ἀγρηλατήσιν· εἰ δὲ μὴ ἴδοικες γέρων
 εἶναι, παθῶν ἔγνωσ' ἂν οἶά περ φρονεῖς.
 ΧΟ. ἡμῖν μὲν εἰκάζουσι καὶ τὰ τοῦδ' ἔπη
 ὄργῃ λελέχθαι καὶ τὰ σ', Οἰδίπους, δοκεῖ. 405
 δεῖ δ' οὐ τοιούτων, ἀλλ' ὅπως τὰ τοῦ θεοῦ
 μαντεῖ' ἄριστα λύσομεν, τόδε σκοπεῖν.
 ΤΕ. εἰ καὶ τυραννεῖς, ἐξισωτέον τὸ γοῦν
 ἴσ' ἀντιλέξαι· τοῦδε γὰρ κἀγὼ κρατῶ.
 οὐ γάρ τι σοὶ Ζῶ δοῦλος, ἀλλὰ Λοξία· 410
 ὥστ' οὐ Κρέοντος προστάτου γεγράφομαι.
 λέγω δ', ἐπειδὴ καὶ τυφλὸν μ' ὠνείδισας·
 σὺ καὶ δέδορκας κοῦ βλέπεις ἴν' εἰ κακοῦ,
 οὐδ' ἔνθα ναίεις, οὐδ' ὄτων οἰκεῖς μέτα.
 ἀρ' οἴσθ' ἀπ' ὧν εἰ; καὶ λέληθας ἐχθρὸς ὧν 415
 τοῖς σοῖσιν αὐτοῦ νέρθε κἀπὶ γῆς ἄνω,
 καὶ σ' ἀμφιπλήξῃ μητρός τε καὶ τοῦ σοῦ πατρὸς
 ἐλᾶ ποτ' ἐκ γῆς τῆσδε δεινόπους ἀρά,
 βλέποντα νῦν μὲν ὄρθ', ἔπειτα δὲ σκότον.
 βοῆς δὲ τῆς σῆς ποῖος οὐκ ἔσται λιμὴν, 420
 ποῖος Κιθαριῶν οὐχὶ σύμφωνος τάχα,
 ὅταν καταίσθῃ τὸν ὑμῆναιον, ὃν δόμοις
 ἄνορμον εἰσέπλευσας, εὐπλοίας τυχῶν;
 ἄλλων δὲ πλῆθος οὐκ ἐπαισθάνει κακῶν,
 ἃ σ' ἐξισώσει σοὶ τε καὶ τοῖς σοῖς τέκνοις. 425
 πρὸς ταῦτα καὶ Κρέοντα καὶ τοῦμόν στόμα
 προπηλάκιζε. σοῦ γὰρ οὐκ ἔστιν βροτῶν
 κάκιον ὅστις ἐκτριβήσεται ποτε.
 ΟΙ. ἢ ταῦτα δῆτ' ἀνεκτὰ πρὸς τούτου κλύειν;
 οὐκ εἰς ὄλεθρον; οὐχὶ θάσσον; οὐ πάλιν 430
 ἄσφορος οἴκων τῶνδ' ἀποστραφεῖς ἄπει;
 ΤΕ. οὐδ' ἰκόμην ἔρωγ' ἂν, εἰ σὺ μὴ κάλεις.
 ΟΙ. οὐ γάρ τί σ' ἤδη μῦρα φωνήσονται, ἐπεὶ
 σχολῆ σ' ἂν οἴκους τοὺς ἐμοὺς ἐστειλάμην.
 ΤΕ. ἡμεῖς τοιοῖδ' ἔφωμεν, ὡς μὲν σοὶ δοκεῖ, 435
 μῦροι, γονεῖσι δ', οἳ σ' ἔφωσαν, ἐμφρονες.
 ΟΙ. ποῖοι; μείνον. τίς δέ μ' ἐκφύει βροτῶν;
 ΤΕ. ἦδ' ἡμέρα φύσει σε καὶ διασφθερεῖ.
 ΟΙ. ὡς πάντ' ἄγαν αἰνικτὰ κάσαφῃ λέγεις.
 ΤΕ. οὐκ οὐκ σὺ ταῦτ' ἄριστος εὐρίσκειν ἔφους; 440
 ΟΙ. τοιαῦτ' ὀνειδιζ', οἷς ἐμ' εὐρήσεις μέγαν.
 ΤΕ. αὐτὴ γε μέντοι σ' ἢ τύχη διώλεσεν.
 ΟΙ. ἀλλ' εἰ πόλιν τῆνδ' ἐξέσωσ', οὐ μοι μέλει.
 ΤΕ. ἄπειμι τοῖνον· καὶ σὺ, παῖ, κόμιζέ με.
 ΟΙ. κομιζέτω δῆθ' ὡς παρῶν σὺ γ' ἐμποδῶν 445
 ὄχλεις, συθεῖς τ' ἂν οὐκ ἂν ἀλγύναις πλέον.
 ΤΕ. εἰπῶν ἄπειμι' ἂν οὐνεκ' ἦλθον, οὐ τὸ σὸν
 δαίσις πρόσωπον· οὐ γὰρ ἔσθ' ὅπου μ' ὀλείς.
 λέγω δέ σοι· τὸν ἄνδρα τοῦτον, ὃν πάλα

397. εἰδὼς ex ουδεις factum. 401. κλάων Elms-
 leius] κλαίων 405. Οἰδίπους Elmsleius] Οἰδίπου
 413. δέδορκας κοῦ] δεδορκῶς κοῦ in apographo uno.
 δεδορκῶς οὐ Reiskius. 419. ὄρθ'] ὄρθᾶ 425. σοί]
 v
 σοὶ pr. 433. *ἦδη] ἦιδει, v a m. ant. 434. σ' —
 ἐμοῦς] γ' — ἐμοῦς σ' Porsonus. 439. ἄγαν] ἄγαν
 τ' pr., sed τ' eraso. 440. σὺ inter versus ab S.
 442. τύχη] τέχνη Bentleius. 445. σὺ γε in γρ. a
 m. paullo recentiore. . . γ' pr., elutis duabus ante γ'
 v
 literis. ἐμποδῶν] ἐμποδῶν, v ab eadem m.
 446. ἀλγύναις] ἀλγύναις Elmsleius. πλέον] πέρα
 Meinekius.

Ζητεῖς ἀπειλῶν κἀνακηρύσσων φόνον 450
 τὸν Λαίειον, οὗτός ἐστιν ἐνθάδε,
 ἔενος λόγῳ μέτοικος, εἴτα δ' ἔργου
 φανήσεται Θηβαῖος, οὐδ' ἠσθήσεται
 τῇ ἔμφωρᾳ· τυφλὸς γὰρ ἐκ δεδορκότος
 καὶ πτωχὸς ἀντὶ πλουσίου Ξένην ἐπι 455
 σκήπτρῳ προδεικνύς γαῖαν ἐμπορευέσεται.
 φανήσεται δὲ παισὶ τοῖς αὐτοῦ Ξυνῶν
 ἀδελφὸς αὐτὸς καὶ πατήρ, κἄε ἦς ἔφω
 γυναικὸς υἱὸς καὶ πόσις, καὶ τοῦ πατρὸς
 ὁμόσπορος τε καὶ φονεὺς. καὶ ταῦτ' ἰὼν 460
 εἶσω λογίζου· κἂν λάβῃς ἐμψευσμένον,
 φάσκειν ἐμ' ἤδη μαντικῇ μὴδὲν φρονεῖν.
 ΧΟ. τίς ὄντιν' ἂ θεσπίεπεια Δελφίς εἶπε πέτρα 463
 ἄρρητ' ἄρρητων τελέσαντα φοινίαισι χερσίν;
 ὦρα νιν ἀελλάδων
 ἵππων σθεναρώτερον
 φυτᾶ πόδα νυμᾶν.
 ἔνοπλος γὰρ ἐπ' αὐτὸν ἐπενθρώσκει
 πυρὶ καὶ στεροπαῖς ὁ Διὸς γενέτας, 470
 δεινὰ δ' ἄμ' ἔπονται
 Κῆρες ἀναπλάκητοι.
 ἔλαμψε γὰρ τοῦ νιφόντος ἀρτίως φανείσα 473
 φάμα Παρνασοῦ τὸν ἄδηλον ἄνδρα πάντ' ἰχνεύ-
 φοιτᾶ γὰρ ὑπ' ἀγρίαν [εἰν. 475
 ὕλαν ἀνά τ' ἀντρα καὶ
 πέτρας ἄτε ταῦρος,
 μέλεος μελέω ποδὶ χηρέων,
 τὰ μεσόμφαλα γὰς ἀπονοσφίζω 480
 μαντεῖα· τὰ δ' αἰεὶ
 ζῶντα περιποτάται. [τας, 483
 δεινὰ μὲν οὖν δεινὰ ταρασσει σοφὸς οἰωνοθέ-
 οὔτε δοκοῦντ' οὔτ' ἀποφάσκονθ' ὅ τι λέξω δ'
 ἀπορῶ. 485
 πέτομαι δ' ἐλπίσιν οὔτ' ἐνθάδ' ὄρων οὔτ' ὀπίσω.
 τί γὰρ ἢ Λαβδακίαις [ἔρωγ' οὔτε τανῦν πω
 ἢ τῷ Πολύβου νεῖκος ἔκειτ' οὔτε ἀροίθην ποτ'
 ἔμαθον, πρὸς ὅτου δὴ βασάνω] [κίαις 495
 ἐπὶ τὰν ἐπίδαμον φάτιν εἰμ' Οἰδιπόδα Λαβδα-
 ἐπικούρος ἀδήλων θανάτων. [τὰ βροτῶν
 ἀλλ' ὁ μὲν οὖν Ζεὺς ὁ τ' Ἀπόλλων Ξυνετοὶ καὶ
 εἰδότες· ἀνδρῶν δ' ὅτι μάντις πλέον ἢ γ' ὠφέ-
 ρεται 500
 κρίσις οὐκ ἔστιν ἀληθῆς· σοφία δ' ἂν σοφίαν
 παραμείψειεν ἀνήρ.
 ἀλλ' οὔποτ' ἔρωγ' ἂν, πρὶν ἴδοιμ' ὄρθον ἔπος,
 μεμφομένων ἂν καταφαίην.
 463—472. = 473—482.
 483—497. = 498—512.

* 457. αὐτοῦ] αὐτοῦ sine spiritu. 458. αὐτὸς
 Erfurdiius] αὐτὸς 463. εἶπε πέτρα] ηδεπεραι pr.
 πε
 ut videtur. (εἶδε πέτρα Flor. Γ.) 465. φοινίαισι]
 φοινί . . . σι pr. Videtur φοινίεσσι fuisse. 466.
 ἀελλάδων Hesychius s. h. v.] ἀελλοπόδων 472.
 η
 * Κῆρες] χεῖρες, η ab eadem m. ἀναπλάκητοι]
 ἀναμπλάκητοι corr. 475. *φάμα] φήμα 478.
 πέτρας ἄτε ταῦρος Dorvillius ad Chariton. p. 435.]
 πετραῖος ὁ ταῦρος pr., vocabuli πετραῖος literis io
 ita erasis ut solius literae i pars supersit. Recen-
 tior manus literae e accentum superseripsit et ex ὁ
 ταῦρος fecit ὡς ταῦρος ita ut literae σ et τ nunc
 uno ductu expressae appareant. In apographis est
 πέτρας ὡς ταῦρος, nisi quod in Lb. πετραῖος servat-
 um ex codice, in Flor. Γ autem πέτρας legitur.
 500. δ' a pr. m. vel S insertum.

- φανερὰ περόεσσο' ἤλθε κόρα [ἀπ' ἐμάς
ποτέ, καὶ σοφὸς ὤφθη βασάνω θ' ἀδύπολις τῷ
φρενὸς οὐποτ' ὀφλήσει κακίαν. 511
- KP. ἄνδρες πολῖται, δεῖν' ἔπη πεπυσμένους
κατηγορεῖν μου τὸν τύραννον Οἰδίπου
πάρειμ' ἀτλητῶν. εἰ γὰρ ἐν ταῖς ἔμφωραῖς 515
ταῖς νῦν νομίζει πρὸς τί μου πεπονθέναι
λόγοισιν εἴτ' ἔργοισιν ἐς βλάβην φέρον,
οὔτοι βίου μοι τοῦ μακραιώνος πόθος,
φέροντι τήνδε βάζιν. οὐ γὰρ εἰς ἀπλοῦν
ἢ ζημία μοι τοῦ λόγου τούτου φέρει, 520
ἀλλ' ἐς μέριστον, εἰ κακὸς μὲν ἐν πόλει,
κακὸς δὲ πρὸς σοῦ καὶ φίλων κεκλήσομαι.
- XO. ἀλλ' ἤλθε μὲν δὴ τοῦτο τοῦνειδος τάχ' ἂν
ὀργῇ βιασθῆν μάλλον ἢ γνώμη φρενῶν.
- KP. τοῦπος δ' ἐφάνθη ταῖς ἐμαῖς γνώμαις ὅτι 525
πεισθεῖς ὁ μάντις τοὺς λόγους ψευδεῖς λέγει;
XO. ἠὲ δάτο μὲν τάδ', οἶδα δ' οὐ γνώμη τίτι.
- KP. ἔξ ὀμμάτων δ' ὀρθῶν τε καὶ ὀρθῆς φρενὸς
κατηγορεῖτο τοῦπικλήμα τοῦτό μου;
- XO. οὐκ οἶδ'· ἂ γὰρ δρῶσ' οἱ κρατοῦντες οὐχ ὀρῶ.
αὐτὸς δ' ὀδ' ἤδη δωματίων ἔξω περᾶ. 531
- OI. οὔτος σὺ, πῶς δευρ' ἤλθες; ἢ τοσονδ' ἔχεις
τόλμης πρόσωπον ὥστε τὰς ἐμαῖς στέγας
ἴκου, φονεὺς ὦν τοῦδε τάνδρὸς ἐμφανῶς
ληστής τ' ἐναργῆς τῆς ἐμῆς τυραννίδος; 535
φέρ' εἰπέ πρὸς θεῶν, δειλίαν ἢ μωρίαν
ἰδῶν τιν' ἐν μοι ταῦτ' ἐβουλεύσω ποιεῖν;
ἢ τοῦργον ὡς οὐ γνωριεῖμ' σου τόδε
δόλω προσέρπον ἢ οὐκ ἀλεξοίμην μαθῶν;
ἄρ' οὐχὶ μῶρόν ἐστι τοῦργεῖρήμα σου, 540
ἄνευ τε πλοῦτου καὶ φίλων τυραννίδα
θηρᾶν, ὃ πλήθει χρημασίην θ' ἀλίσκεται;
- KP. οἶσθ' ὡς ποίησον; ἀντι τῶν εἰρημένων
ἴσ' ἀντάκουσον, κᾶτα κρίν' αὐτὸς μαθῶν.
- OI. λέγειν σὺ δεινός, μανθάνειν δ' ἐγὼ κακός 545
σοῦ· δυσμενὴ γὰρ καὶ βαρύν σ' ἠύρηκ' ἐμοί.
- KP. τοῦτ' αὐτὸ νῦν μου πρῶτ' ἄκουσον ὡς ἐρῶ.
- OI. τοῦτ' αὐτὸ μὴ μοι φράζ', ὅπως οὐκ εἰ κακός.
- KP. εἰ τοι νομίζεις κτήμα τὴν αὐθαδῖαν
εἶναι τι τοῦ νοῦ χωρὶς, οὐκ ὀρθῶς φρονεῖς. 550
- OI. εἰ τοι νομίζεις ἄνδρα συγγενὴ κακῶς
δρῶν οὐχ ὑπέξειν τὴν δίκην, οὐκ εὖ φρονεῖς.
- KP. εὐμφημί σοι ταῦτ' ἐνδικ' εἰρήσθαι· τὸ δὲ
πάθημ' ὅποιον φῆρ παθεῖν διδασκέ με.
- OI. ἐπειθες, ἢ οὐκ ἐπειθες, ὡς χρεῖή μ' ἐπί 555
- τὸν σεμνόμαντιν ἄνδρα πέμψασθαι τινα;
KP. καὶ νῦν ἔθ' αὐτὸς εἰμι τῷ βουλευμάτι.
OI. πόσον τιν' ἤδη δὴθ' ὁ Λαῖος χρόνον
KP. δέδρακε ποῖον ἔργον; οὐ γὰρ ἐννοῶ.
OI. ἄφαντος ἔρρει θανάσιμω χειρῶματι; 560
KP. μακροὶ παλαιοὶ τ' ἂν μετρηθεῖεν χρόνοι.
OI. τότε οὖν ὁ μάντις οὔτος ἦν ἐν τῇ τέχνῃ;
KP. σοφός γ' ὁμοίως καὶ ἴσου τιμώμενος.
OI. ἐμνήσατ' οὖν ἐμοῦ τι τῷ τότε ἐν χρόνῳ;
KP. οὐκ οὖν ἐμοῦ γ' ἐστῶτος οὐδαμοῦ πέλας. 565
OI. ἀλλ' οὐκ ἔρευναν τοῦ κτανόντος ἐσχετε,
KP. παρέσχομεν, πῶς δ' οὐχί; κοῦκ ἠκούσαμεν.
OI. πῶς οὖν τόθ' οὔτος ὁ σοφὸς οὐκ ἠῦδα τάδε;
KP. οὐκ οἶδ'· ἐφ' οἷς γὰρ μὴ φρονῶ σιγᾶν φιλῶ.
OI. τὸ σὸν δὲ γ' οἶσθα καὶ λέγοις ἂν εὖ φρονῶν. 570
KP. ποῖον τόδ'; εἰ γὰρ οἶδά γ', οὐκ ἀρνήσομαι.
OI. ὀθούνεκ', εἰ μὴ σοὶ εὐνήλθε, τάσδ' ἐμάς
οὐκ ἂν ποτ' εἶπε Λαῖου διαφθοράς.
KP. εἰ μὲν λέγει τάδ', αὐτὸς οἶσθ'· ἐγὼ δὲ σοῦ
μαθεῖν δικαίω ταῦθ' ἄπερ κάμοῦ σὺ νῦν. 575
OI. ἐκμάνθαν'· οὐ γὰρ δὴ φονεὺς ἀλώσομαι.
KP. τί δὴτ'; ἀδελφὴν τὴν ἐμὴν γήμας ἔχεις;
OI. ἀρνησὶς οὐκ ἐνεστιν ὦν ἀνιστορεῖς.
KP. ἄρχεις δ' ἐκεῖνη ταῦτ' ἄρχῃ ἴσον νέμων;
OI. ἂν ἢ θέλουσα πάντ' ἐμοῦ κομίζεται. 580
KP. οὐκ οὖν ἰσοῦμαι σφῶν ἐγὼ δυοῖν τρίτος;
OI. ἐνταῦθα γὰρ δὴ καὶ κακὸς φαίνει φίλος.
KP. οὐκ, εἰ διδοίης γ' ὡς ἐγὼ σαυτῷ λόγον.
σκέψαι δὲ τοῦτο πρῶτον, εἴ τιν' ἂν δοκεῖς
ἄρχειν ἐλέσθαι ἔξιν φόβοισι μάλλον ἢ 585
ἄτρεστον εὐδοντ', εἰ τὰ γ' αἰθ' ἔξει κράτη.
ἐγὼ μὲν οὖν οὐτ' αὐτὸς ἱμεῖρων ἔφην
τύραννος εἶναι μάλλον ἢ τύραννα δρᾶν,
οὐτ' ἄλλος ὅστις σωφρονεῖν ἐπίσταται.
νῦν μὲν γὰρ ἐκ σοῦ πάντ' ἄνευ φόβου φέρω, 590
εἰ δ' αὐτὸς ἤρχον, πολλὰ κἂν ἄκων ἔδρων.
πῶς δὴτ' ἐμοὶ τυραννὶς ἠδίων ἔχειν
ἀρχῆς ἀλύπου καὶ δυναστείας ἔφην;
οὐπω τοσοῦτον ἠπατημένος κυρῶ
ὥστ' ἄλλα χρῆζειν ἢ τὰ σὺν κέρδει καλά. 595
νῦν πᾶσι χαιρῶ, νῦν με πᾶς ἀσπάζεται,
νῦν οἱ σέθεν χρῆζοντες αἰκάλλουσί με·
τὸ γὰρ τυχεῖν αὐτοῖσι πᾶν ἐνταῦθ' ἐνι.
πῶς δὴτ' ἐγὼ κείν' ἂν λάβοιμ' ἀφείς τάδε;
οὐκ ἂν γένοιτο νοῦς κακὸς καλῶς φρονῶν. 600
ἀλλ' οὐτ' ἐραστής τῆσδε τῆς γνώμης ἔφην
οὐτ' ἂν μετ' ἄλλου δρῶντος ἂν τλαίην ποτέ.
καὶ τῶνδ' ἔλεγχον τοῦτο μὲν Πυθῶδ' ἰὼν
πυθοῦ τὰ χρησθέντ', εἰ σαφῶς ἠγγειλά σοι·
τοῦτ' ἄλλ', ἐάν με τῷ τερασκόπῳ λάβης 605

509. φανερὰ Hermannus] φανερὰ γὰρ ἐπ' αὐτῷ
510. θ' ab S, ut videtur. δ' pr., superscripto te
vel γε. ἀδύπολις D.] ἠδύπολις τῷ] τῷ, eraso i.
τῶν legisse videtur scholiasta, qui annotavit λείπει
τὸ ἐνεκα. ἀπ'] πρὸς Elmsleius. 516. πρὸς τί
μου Hartungius] πρὸς τ' ἐμοῦ a m. ant. litera e in
rasura. προστεμοῦ vel προσγεμοῦ pr., literis στ vel
σγ uno ducto expressis. In arographis nonnullis et
apud Suidam (s. v. βάζιν) πρὸς γ' ἐμοῦ: unde Blay-
desius ταῖς νῦν δοκεῖ τι πρὸς γ' ἐμοῦ πεπονθέναι.
517. ἐξ D.] εἰς 518. τοῦ] τὸ pr. 525.
*τοῦπος δ'] τοῦ πρόσδ'. In arographis antiqui-
oribus τοῦπος (vel τοῦπος) δ', in recentioribus
πρὸς τοῦ δ'. 528. δ' ex Suida additum. τε] δὲ
corr. rec. 532. ἢ Elmsleius] ἢ, quod pr. omis-
sum m. recentior intulit. 537. ἐν μοι Hermannus]
ἐν ἐμοί *ποιεῖν] ποιεῖν. Cf. 543. 918. 538.
γνωριεῖμ Elmsleius] γνωρίσοιμι 539. ἢ οὐκ Blayde-
sius] κοῦκ 541. πλοῦτου anonymus in translatione
Germanica a. 1803.] πλήθους 543. *ποίησον] πῶ-
σον pr. πῶσων rec. 546. ἠύρηκ' Elmsleius] εὔρηκ'

557. ἔθ' αὐτὸς] ἔθ' αὐτὸς (cum spiritu leni): sed
margo ab S ἔθ' αὐτὸς ὁ αὐτὸς. 566. κτανόντος
Meinekus] θανόντος 567. παρέσχομεν] ἀλλ' ἐσχό-
μεν Schneidewinus. κοῦκ ἠκούσαμεν] κοῦδὲν ἤνο-
μεν Nauckius. 568. τόθ' οὔτος] οὔτος τόθ' pr.,
eraso τόθ'. Veram scripturam superscriptis literis
τ et θ et οὐ restituit manus antiqua. 572.
τάσδ' Doederlinus] τὰς 575. ταῦθ' Brunckius]
ταῦθ' 579. Habet in margine ab eadem manu
vel S. 580. θέλουσα] θελούση Hartungius.
583. ἐγὼ] ἔχω Heimssoethius. 597. αἰκάλλουσι
Musgravius] ἐκκαλοῦσι 598. *αὐτοῖσι] αὐτοῦς
*πᾶν] ἅπαν pr., τ addidit m. ant. 602.
μετ' ἄλλου m. ant. μεγάλου pr. 604. πυθοῦ D.]
πυθου in litura. Fuit επυθου. Quod πυθοῦ et
πυθου significare potest. 605. τοῦτ' ἄλλ'] τοῦτ'
ἀλλ' cum τοῦτο δὲ gl. superscr.

- κοινή τι βουλευσαντα, μή μ' ἀπλή κτάνης
ψήφω, διπλή δέ, τῆ τ' ἐμῆ καὶ σῆ, λαβῶν,
γνώμη δ' ἀδήλω μή με χωρὶς αἰτιῶ.
οὐ γὰρ δίκαιον οὔτε τοὺς κακοὺς μάτην
χρηστοὺς νομίζειν οὔτε τοὺς χρηστοὺς κακοὺς.
φίλον γὰρ ἐσθλὸν ἐκβαλεῖν ἴσον λέγω 611
καὶ τὸν παρ' αὐτῷ βίοντον, ὃν πλεῖστον φιλεῖ.
ἀλλ' ἐν χρόνῳ γινώσκει τὰδ' ἀσφαλῶς, ἐπεὶ
χρόνος δίκαιον ἄνδρα δείκνυσιν ἄλλος,
κακὸν δὲ κἂν ἐν ἡμέρᾳ γνοίης μῆ. 615
- XO. καλῶς ἔλεξεν εὐλαβουμένῳ πεσεῖν,
ἀναεῖ· φρονεῖν γὰρ οἱ ταχεῖς οὐκ ἀσφαλεῖς.
- OI. ὅταν ταχύς τις οὐπιβουλεύων λάθρα
χωρῆ, ταχὺν δεῖ κάμει βουλεύειν ἄλλιν.
εἰ δ' ἡσυχάζων προσμενῶ, τὰ τοῦδε μὲν 620
πεπραγμέν' ἔσται, τὰμὰ δ' ἡμαρτημένα.
- KP. τί δῆτα χρήζεις; ἢ με γῆς ἔξω βαλεῖν;
OI. ἦκιστα· θνήσκειν, οὐ φυγεῖν σε βούλομαι.
KP. ὅταν προδείξῃς οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν.
OI. ὡς οὐχ ὑπεῖξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις. 625
- KP. οὐ γὰρ φρονούντ' αὖ εὐ βλέπω. OI. τὸ γοῦν ἐμόν.
KP. ἀλλ' ἔξ ἴσου δεῖ κάμειν. OI. ἀλλ' ἔφυς κακός.
KP. εἰ δὲ ξυνῆς μηδέν; OI. ἀρκτέον γ' ὄμω.
KP. οὔτοι κακῶς γ' ἄρχοντος. OI. ὦ πόλις πόλις.
KP. κάμοι πόλεως μέτεστιν, οὐχί σοι μόνω. 630
- XO. παύσασθ', ἀνακτες· καίριαν δ' ὑμῖν ὄρω
τήνδ' ἐκ δόμων στεῖχουσιν ἰοκάστην, μεθ' ἧς
τὸ νῦν παρεστὸς νεῖκος εὐ θέσθαι χρεῶν.
- ΙΟΚΑΣΤΗ.
- τί τὴν ἄβουλον, ὦ ταλαίπωροι, στάσιν
γλώσσης ἐπήρασθ' οὐδ' ἐπαισχύνεσθε γῆς 635
οὕτω νοσοῦσης ἴδια κινδυντες κακά;
οὐκ εἰ σύ τ' οἶκος σύ τε, Κρέον, κατὰ στέρας,
καὶ μὴ τὸ μηδέν ἄλλος ἐς μέγ' οἴσετε;
ὄμαιμε, δεινά μ' Οἰδίπους ὁ σὸς πόσις
δράσαι δικαιοί, θάτερον δυοῖν κακοῖν, 640
ἢ γῆς ἀπῶσαι πατρίδος, ἢ κτεῖναι λαβῶν.
- OI. εὐμφημι· δρῶντα γὰρ νιν, ὦ γύναι, κακῶς
εἴληφα τοῦμόν σῶμα σὺν τέχνῃ κακῇ.
- KP. μή νυν ὀναίμην, ἀλλ' ἀραῖος, εἰ σέ τι
δέδρακ', ὀλοίμην, ἦν ἐπαιτιῶ με δρῶν. 645
- OI. ὦ πρὸς θεῶν πίστευσον, Οἰδίπους, τάδε,
μάλιστα μὲν τόνδ' ὄρκον αἰδεσθεῖς θεῶν,
ἐπειτα κάμει τούσδε θ' οἱ πάρεσσι σοι.
- XO. πιθοῦ θέλεις φρονήσας τ', ἀναεῖ, λίσσομαι. 649
- OI. τί σοι θέλεις δῆτ' εἰκάθω;
- XO. τὸν οὔτε πρὶν νήπιον νῦν τ' ἐν ὄρκω μέγαν
καταΐδεσαι. [τί φῆς.]
- OI. οἶσθ' οὖν ἂ χρήζεις; XO. οἶδα. OI. φράζε δὴ
- XO. τὸν ἐναγῆ φίλον μήποτ' ἐν αἰτίᾳ 656
- 649—659. = 678—688.
- οὖν ἀφανεῖ λόγῳ σ' ἄτιμον βαλεῖν.
OI. εὐ νυν ἐπίστω, ταῦθ' ὅταν Ζητῆς, ἐμοὶ
Ζητῶν δλεθρον ἢ φυγῆν ἐκ τῆσδε γῆς.
XO. οὐ τὸν πάντων θεῶν θεὸν πρόμον 660
Ἄλιον· ἐπεὶ ἄθεος ἄφιλος ὁ τι πύματον
ὀλοίμην, φρόνησιν εἰ τάνδ' ἔχω.
ἀλλὰ μοι δυσμόρω γὰ φθινὰς
τρυχεῖ ψυχάν, τὰδ' εἰ φακοῖς κακὰ
προσάψει τοῖς πάλαι τὰ πρὸς σφῶν.
OI. ὁ δ' οὖν ἴτω, κεῖ χρή με παντελῶς θανεῖν, 669
ἢ γῆς ἄτιμον τῆσδ' ἀπωσθῆναι βία. 670
τὸ γὰρ σὸν, οὐ τὸ τοῦδ', ἐπιοικεῖρω στόμα
ἐλεινόν· οὗτος δ' ἐνθ' ἂν ἡ στυγῆσεται.
KP. στυγνὸς μὲν εἶκων δῆλος εἰ, βαρὺς δ', ὅταν
θυμοῦ περάσῃς. αἰ δὲ τοιαῦτα φύσεις
αὐταῖς δικαίως εἰσὶν ἀλγιστὰ φέρειν. 675
- OI. οὐκ οὐκ μ' ἔασεις κακτὸς εἶ; KP. πορεύσομαι,
σοῦ μὲν τυχῶν ἀγνώτος, ἐν δὲ τοῖσδ' ἴσος.
XO. γύναι, τί μέλλεις κομίζεις δόμων τόνδ' ἔσω;
IO. μαθούσα γ' ἦτις ἡ τύχη. 680
- XO. δόκησις ἀγνώως λόγων ἦλθε, δάπτει δὲ καὶ τὸ μὴ
ἴδικον. [λόγος;]
- IO. ἀμφοῖν ἀπ' αὐτοῖν; XO. ναίχι. IO. καὶ τίς ἦν
XO. ἄλις ἔμοιγ' ἄλις, γὰς προπονουμένας, 685
φαίνεται ἐνθ' ἔληξεν, αὐτοῦ μένειν.
- OI. ὄρθς ἴν' ἦκει; ἀραθὸς ἦν γυνώμην ἀνὴρ
τοῦμόν παρὶς καὶ καταμβλύνεις κέαρ.
- XO. ἀναεῖ, εἶπον μὲν οὐχ ἄπαε μόνον, 689
ἴσθι δὲ παραφρόνιμον, ἄπορον ἐπὶ φρόνιμα
πεφάνθαι μ' ἂν, εἰ σε νοσοφίζομαι,
ὅς τ' ἐμὰν φίλαν ἐν πόνοις
ἀλύουσαν κατ' ὄρθον οὐρίσας, 695
τανὺν τ' εὐπομπος εἰ γένοιο.
- IO. πρὸς θεῶν δίδαξον κάμ', ἀναεῖ, ὅτου ποτὲ
μῆνιν τοσῆνδε πράγματος στήσας ἔχεις.
- OI. ἔρω· σέ γὰρ τῶνδ' ἐς πλεόν, γύναι, σέβω· 700
Κρέοντος, οἶά μοι βεβουλευκὼς ἔχει.
- IO. λέγ', εἰ σαφῶς τὸ νεῖκος ἐγκαλῶν ἐρεῖς.
OI. φονέα με φησὶ Λαῖου καθεστάναι.
IO. αὐτὸς ξυνειδώς, ἢ μαθὼν ἄλλου πάρα;
OI. μάντιν μὲν οὖν κακοῦργον ἐσπέμψας, ἐπεὶ 705
τό γ' εἰς ἑαυτὸν πᾶν ἐλευθεροῖ στόμα.
IO. σὺ νυν ἀφεις σεαυτὸν ἦν λέγεις περὶ
ἔμοῦ ἴπακουσον καὶ μάθ' οὐνεκ' ἐστὶ σοι
βρότειον οὐδὲν μαντικῆς ἔχον τέχνης.
φανῶ δὲ σοι σημεῖα τῶνδε σύντομα. 710
- 660—668. = 689—697.

γω

657. λόγῳ] λόγον, γω a m. antiqua superscripto.
*λόγων. σ' addidit Hermannus. *βαλεῖν] ἐκβαλεῖν
658. νυν D.] νῦν 659. φυγῆν] φυγεῖν pr.
Correxit m. ant. 664. φρόνησιν] Super η litera a
erasa, ut videtur. 665. Super μοι aliquid erasum,
pro quo γ posuit m. recentissima. φθινὰς D.] φθί-
νουσα 666. τὰδ' Hermannus] καὶ τὰδ' 668.
*πρὸς σφῶν] προσφῶν 672. ἐλεινόν Porsonus]
ἐλεινόν 679. *δόμων] δόμον 681. ἀγνώως] σ
ab S additum. 688. παρὶς καὶ καταμβλύνεις (κα-
ταμβλύνει Heimsoethius) Hartungius] παρὶς καὶ
καταμβλύνων 689. ἀναεῖ Triclinius] ἀναεῖ 693.
σε νοσοφίζομαι] σ' ἐνοσοφίζομαι Badhamus 695.
ἀλύουσαν] σαλεύουσαν Dobraeus. *οὐρίσας] οὐ-
ρησας 696. τ'] δ' pr., sed τ' a m. ant. εἰ γε-
νοιο Bergkii] εἰ δύναι γενοῦ. In codice δύναι pr.,
erasis qui super ai positi fuisse videntur accentibus
duobus. Literam o addidit S, i. e. δύναιο. 705.
ἐσπέμψας D.] εἰσπέμψας 707. σὺ νυν Elmsleius]
σὺ νῦν σεαυτὸν] ἑαυτὸν pr., σ addidit S.

612. αὐτῷ] αὐτῷ pr. sine spiritu. αὐτῷ rec.
622. ἢ a m. antiqua factum ex ἢ vel ἦ. 624.
KP. ὅταν — λέγεις] Sensus tale quid postulat, KP.
ὡς οὐχ ὑπεῖξων οὐδὲ πιστεύσων λέγεις. | OI. ὡς οὐ
φρονῶν σὺ δ' οἶόν ἐστι τὸ φθονεῖν. 628. *ξυνῆς]
ξυνίεισ 630. μέτεστιν Triclinius] μέτεστι τῆσδ'
631. καίριαν] κειρίαν, ut videtur, pr. κυρίαν ab alia
m. antiqua. Paullo recentior in margine γρ. καιρίαν
ἦγουν κατὰ καιρόν. 633. παρεστὸς] o in w muta-
tum a m. ant. 635. ἐπήρασθ'] σθ in τ mutatum a m.
ant. 637. Κρέον Elmsleius] κρέων 638. ἐς D.] εἰς
640. θάτερον δυοῖν D.] δυοῖν ἀποκρίνας 641.
Versus in marg. additus a m. pr. 644. μή νυν Elms-
leius] μή νῦν 652. οὔτε] οὔποτε a m. recentissima.
656. *ἐναγῆ cum Suida s. v. ἐναγῆς] ἐναγῆ. In
schol. γρ. φίλον ἐναγῆ ab S. ἀναγῆ Bergkiius.

- χρησμός γάρ ἦλθε Λαίῳ ποτ', οὐκ ἐρῶ
Φοίβου γ' ἀπ' αὐτοῦ, τῶν δ' ὑπηρετῶν ἀπο,
ὡς αὐτὸν ἤξει μοῖρα πρὸς παιδὸς θανεῖν,
ὅστις γένοιτ' ἐμοῦ τε κάκεινου πάρα.
καὶ τὸν μὲν, ὡσπερ γ' ἡ φάτις, ξένοι ποτὲ 715
λησταὶ φρονέουσ' ἐν τριπλαῖς ἀμαξίτοισ·
παιδὸς δὲ βλάστας οὐ διέσχον ἡμέραι
τρεις, καὶ νιν ἄρθρα κείνος ἐνζεύξας ποδοῖν
ἔρριπεν ἄλλων χερσὶν ἄβατον εἰς ὄρος.
κάνταυθ' Ἀπόλλων οὐτ' ἐκείνον ἤνυσεν 720
φρονέα γενέσθαι πατρὸς οὔτε Λαῖον
τὸ δεινὸν οὐφοβεῖτο πρὸς παιδὸς παθεῖν.
τοιαῦτα φῆμαι μαντικαὶ διώρισαν,
ὣν ἐντρέπου σὺ μηδέν· ὦν γάρ ἄν θεὸς
χρεῖαν ἐρευνᾶ βράδιως αὐτὸς φανεί. 725
ΟΙ. οἶόν μ' ἀκούσαντ' ἄρτίως ἔχει, γύναι,
ψυχῆς πλάνημα κἀνακινήσεις φρενῶν.
ΙΟ. ποίας μερίμνης τοῦτ' ἐπιστραφεῖς λέγεις;
ΟΙ. ἔδοξ' ἀκούσαι σοῦ τὸδ', ὡς ὁ Λαῖος
κατασφαγεῖ πρὸς τριπλαῖς ἀμαξίτοισ. 730
ΙΟ. ἠὺδάτο γάρ ταυτ', οὐδέ πω λήξαντ' ἔχει.
ΟΙ. καὶ ποῦ 'σθ' ὁ χώρος οὗτος οὐ τὸδ' ἦν πάθος;
ΙΟ. Φυκὶς μὲν ἡ γῆ κλήζεται, σχιστὴ δ' ὁδὸς
ἐς ταῦτὸ Δελφῶν κατὰ Δαυλίας ἄγει.
ΟΙ. καὶ τίς χρόνος τοῖσδ' ἐστὶν οὐξεληλυθῶς; 735
ΙΟ. σχεδὸν τι πρόσθεν ἢ σὺ τῆσδ' ἔχων χθονὸς
ἀρχὴν ἐφαίνου τοῦτ' ἐκρηχύθη πόλει.
ΟΙ. ὦ Ζεῦ, τί μου δράσαι βεβούλευσαι πέρι;
ΙΟ. τί δ' ἐστὶ σοι τοῦτ', Οἰδίπους, ἐνθύμιον;
ΟΙ. μήπω μ' ἐρώτα· τὸν δὲ Λαῖον φύσιν 740
τίν' ἦλθε φράζε, τίνα δ' ἀκμὴν ἤβης ἔχων.
ΙΟ. μέγας, χνοάζων ἄρτι λευκανθεὶς κἀρα,
μορφῆς δὲ τῆς σῆς οὐκ ἀπεστάτει πολὺ.
ΟΙ. οἶμοι τάλας· εἰκ' ἐμαυτὸν εἰς ἀράς
δεινὰς προβάλλων ἄρτίως οὐκ εἰδέναι. 745
ΙΟ. πῶς φῆς; ὀκνῶ τοι πρὸς σ' ἀποσκοποῦσ', ἀναξ.
ΟΙ. δεινῶς ἀθυμῶ μὴ βλέπων ὁ μάντις ἦ.
δειξεῖς δὲ μᾶλλον, ἦν ἐν ἐξείπης ἔτι.
ΙΟ. καὶ μὴν ὀκνῶ μὲν, ἂν δ' ἔρη μαθοῦσ' ἐρῶ.
ΟΙ. πότερον ἐχώρει βαιὸς, ἢ πολλοὺς ἔχων 750
ἄνδρας λοχίτας οἱ ἀνὴρ ἀρχηγέτης;
ΙΟ. πέντ' ἦσαν οἱ Εὐμπαντες, ἐν δ' αὐτοῖσιν ἦν
κῆρυξ· ἀπήνη δ' ἦγε Λαῖον μία.
ΟΙ. αἰαί, τὰδ' ἦδη διαφανῆ. τίς ἦν ποτε 755
ὁ τοῦσδε λέξας τοὺς λόγους ὑμῖν, γύναι;
ΙΟ. οἰκέας τις, ὡσπερ ἴκετ' ἐκσωθεὶς μόνος.
ΟΙ. ἦ κἀν δόμοισι τυγχάνει τανῶν παριῶν;
ΙΟ. οὐ δῆτ' ἀφ' οὗ γάρ κείθεν ἦλθε καὶ κράτη 760
σέ τ' εἶδ' ἔχοντα Λαῖόν τ' ὀλωλότα,
ἐξικέτευσε τῆς ἐμῆς χειρὸς θιγῶν
ἄγρους σφε πέμψαι κατὰ ποιμνίων νομάς,
ὡς πλείστον εἶη τοῦδ' ἀποπτος ἄστεως.
- κἀπεμψ' ἐγὼ νιν· ἄξιός γάρ οἱ ἀνὴρ
δοῦλος φέρειν ἦν τῆσδε καὶ μείζω χάριν.
ΟΙ. πῶς ἂν μόλοι δῆθ' ἡμῖν ἐν τάχει πάλιν; 765
ΙΟ. πάρεστιν· ἀλλὰ πρὸς τί τοῦτ' ἐφίεσαι;
ΟΙ. δέδοικ' ἐμαυτὸν, ὦ γύναι, μὴ πόλλ' ἄραν
εἰρημέν' ἢ μοι δι' ἄ νιν εἰσιδεῖν θέλω.
ΟΙ. ἀλλ' ἴζεται μὲν· ἀξία δὲ που μαθεῖν
κἀγὼ τά γ' ἐν σοὶ δυσφόρως ἔχοντ', ἀναξ. 770
ΟΙ. κοῦ μὴ στερηθῆς γ' ἐς τοσοῦτον ἐλπίδων
ἐμοῦ βεβῶτος· τῷ γάρ ἂν καὶ μείζονι
λέξαιμ' ἂν ἢ σοὶ διὰ τύχης τοιαῦσδ' ἰών;
ἐμοὶ πατήρ μὲν Πόλυβος ἦν Κορίνθιος,
μήτηρ δὲ Μερὸπῃ Δωρίς, ἠγόμεν δ' ἀνὴρ 775
ἀστῶν μέγιστος τῶν ἐκεῖ, πρὶν μοι τύχῃ
τοιαῦδ' ἐπέστη, θαυμάσαι μὲν ἀξία,
σπουδῆς γε μέντοι τῆς ἐμῆς οὐκ ἀξία.
ἀνὴρ γάρ ἐν δειπνοῖς μ' ὑπερπλησθεὶς μέθη
καλεῖ παρ' οἴνῳ πλαστός ὡς εἶην πατρί. 780
κἀγὼ βαρυνθεὶς τὴν μὲν οὔσαν ἡμέραν
μόλις κατέσχον, θάτέρα δ' ἰὼν πέλας
μητρός πατρός τ' ἤλεγχον· οἱ δὲ δυσφόρως
τοῦνεῖδος ἦγον τῷ μεθέντι τὸν λόγον.
κἀγὼ τὰ μὲν κείνοιον ἑτερπόμην, ὅμως δ' 785
ἐκνιζέ μ' αἰεὶ τοῦθ'· ὑφείρπε γάρ πολὺ.
λάθρα δὲ μητρός καὶ πατρὸς πορεύομαι
Πυθῶδε, καὶ μ' ὁ Φοῖβος ὦν μὲν ἰκόμην
ἄτιμον ἐξέπεμψεν, ἄλλα δ' ἄθλια 790
καὶ δεινὰ καὶ δύστηνα προύφηνεν λέγων,
ὡς μητρὶ μὲν χρεῖη με μιχθῆναι, γένος δ'
ἀτλητον ἀνθρώποισι δηλώσοιμ' ὄραν,
φρονεὺς δ' ἐσοίμην τοῦ φυτεῦσαντος πατρός.
κἀγὼ 'πακούσας ταῦτα τὴν Κορινθίαν 795
ἄστροις τὸ λοιπὸν ἐκμετρούμενος χθόνα
ἔφηνον, ἐνθα μήποτ' ὀψοίμην κακῶν
χρησμιῶν ὄνειδη τῶν ἐμῶν τελοῦμενα.
στεῖχων δ' ἰκνούμαι τοῦσδε τοὺς χώρους ἐν οἷς
σὺ τὸν τύραννον τοῦτον ὄλλυσθαί λέγεις.
καὶ σοι, γύναι, τάληθές ἔξερω. τριπλῆς 800
ὄτ' ἢ κελεύθου τῆσδ' ὀδοιπορῶν πέλας,
ἐνταυθά μοι κῆρυξ τε κατὰ πωλικῆς
ἀνὴρ ἀπήνης ἐμβεβῶς, οἶον σὺ φῆς,
Ξυνηγίαζον· καὶ ὁδοῦ μ' ὁ θ' ἠγεμῶν
αὐτὸς θ' ὁ πρέσβυς πρὸς βίαν ἠλαυνέτην. 805
κἀγὼ τὸν ἐκτρέποντα, τὸν τροχηλάτην,
παίῳ δι' ὄργης· καὶ μ' ὁ πρέσβυς ὡς ὄρα,
ὄχους παραστείχοντα τηρήσας μέσον
κἀρα διπλοῖς κέντροισί μου καθίκετο.
οὐ μὴν ἴσῃν γ' ἔτισεν, ἀλλὰ συντόμως 810
σκήπτρῳ τυπεὶς ἐκ τῆσδε χειρὸς ὑπτιος
μέσης ἀπήνης εὐθὺς ἐκκλίνδεται·
κτείνω δὲ τοὺς Εὐμπαντας· εἰ δὲ τῷ Ξένῳ
τούτῳ προσήκει Λαῖου τι συγγενές,

713. ἤξει pr., ἤξει a m. ant. ἔξει Wunderus. ἔξει Canterus. 719. ἄβατον εἰς Musgravius] εἰς ἄβατον 722. παθεῖν] θανεῖν, cui manus recentissima adscripsit γρ. παθεῖν, quod est in apographis plerisque. 728. τοῦτ' ἐπιστραφεῖς Blaydesius] τοῦθ' ὑποστραφεῖς 730. *τριπλαῖς διπλαῖς 741. ἦλθε D.] εἶχε 742. χνοάζων Hartungius] χνοάζων *λευκανθεῖς] λευκανθές 743. ἀπεστάτει] ἀποστάτει pr. Correxīt m. ant. 746. πρὸς σ'] πρόσ. Alterum σ addidit S. 748. *ἐξείπης] ἐξείποις 749. *ἂν δ'] ἂ δ' ἂν 741. λοχίτας] λοχείτας pr. 752. *δ' αὐτοῖσιν] αὐτοῖσι δ' 753. κῆρυξ pr. κῆρυξ corr. 754. αἰαί] αἰαί pr. αἰ αἰ corr. 756. ὡσπερ] ὡσπερ pr. Correxīt S.

SOPHOCLES.

763. οἱ Hermannus] ὄτ' 765. ἡμῖν] ἡμῖν pr. 773. *λέξαιμ'] λέξοιμ' 779. μέθη pr. μέθησ a m. ant. 782. *θάτέρα] θ' ἡτέρα 789. δ' ἄθλια] θ' ἄθλιω pr., duabus super w literis erasis. 790. δύστηνα] δύσφημα Heimsoethius. προύφηνεν Hermannus] προὔφάνη 791. χρεῖη Dawesius] χρεῖ ἦ, i altero eraso. 793. τοῦ] τούτου, sed eraso τοῦ. 794. 'πακούσας] Utrumque a in litura literae e. 800. Hunc versum in marg. habet a m. recentiore. Videtur interpolatoris esse Byzantini, lacunam explentis. 801. ἢ Elmsleius] ἦν 802. *κῆρυξ] κῆρυξ 808. ὄχους Doederlinus] ὄχου 814. Λαῖου Bothius] λαίω, quo servato προσῆν καὶ pro προσήκει Heimsoethius.

τίς τοῦδ' ἀκούειν ἀνδρὸς ἀθλιώτερος;	815	μοῖρα τὰν εὐσεπτον ἀγνεῖαν λόγων	
τίς ἐχθροδαίμων μάλλον ἂν γένοιτ' ἀνὴρ;		ἔργων τε πάντων, ὧν νόμοι πρόκεινται	865
ὄν μὴ ξένων ἔξεστι μὴδ' ἀστών τινι		ὑψίποδες, οὐρανίαν	
δόμοις δέχεσθαι, μὴδὲ προσφωνεῖν τινα,		δι' αἰθέρα τεκνωθέντες, ὧν Ὀλυμπος	
ὠθεῖν δ' ἀπ' οἴκων. καὶ τὰδ' οὔτις ἄλλος ἦν		πατὴρ μόνος, οὐδέ νιν	
ἢ ἄρ' ἔμαυτῷ τάσδ' ἀράς ὁ προστιθείς.	820	θνατὰ φύσις ἀνέρων	
λέχη δὲ τοῦ θανάτου ἐκ χερσῶν ἐμαῖν		ἔτικτεν, οὐδὲ μήποτε λάθα κατακοιμάσῃ·	870
χραίνω, δι' ὧν περ ὤλετ'. ἄρ' ἔφυν κακός;		μέγας ἐν τοῦτοις θεός, οὐδὲ γηράσκει.	
ἄρ' οὐχὶ πᾶς ἀναγνος; εἴ με χρὴ φυγεῖν,		ὑβρις φυτεύει τύραννον·	873
καὶ μοι φυγόντι μῆστι τοὺς ἐμούς ἰδεῖν		ὑβρις, εἰ πολλῶν ὑπερπλησθῆ μάταν,	
μὴδ' ἐμβατεύειν πατρίδος, ἢ γάμοις με δεῖ	825	ἢ μὴ ἴκικαιρα μὴδὲ συμφέροντα,	875
μητρὸς ζυγῆναι καὶ πατέρα κατακτανεῖν		ἀκρότατον εἰσαναβάσ'	
[Πόλυβον, δὲ ἔξεφυσε καζέθρεπέ με].		αἶπος ἀπότομον ὤρουσεν εἰς ἀνάγκαν,	
ἄρ' οὐκ ἀπ' ὤμοῦ ταῦτα δαίμονός τις ἂν		ἐνθ' οὐ ποδὶ χρησίμῳ	
κρίνων ἐπ' ἀνδρὶ τῷδ' ἂν ὀρθοίη λόγον;		χρήται. τὸ καλῶς δ' ἔχον	
μὴ δῆτα μὴ δῆτ', ὧ θεῶν ἀγνὸν σέβας,	830	πόλει πάλαισμα μήποτε λύσαι θεὸν αἰτούμαι.	880
ἴδοιμι ταύτην ἡμέραν, ἀλλ' ἐκ βροτῶν		θεὸν οὐ λήξω ποτὲ προστάταν ἴσχων.	
βαίην ἀφαντος πρόσθεν ἢ τοιάνδ' ἰδεῖν		εἰ δὲ τις ὑπέροπτα χερσὶν ἢ λόγῳ πορεύεται,	883
κηλὶδ' ἐμαυτῷ συμφορὰς ἀφιγμένην.		Δίκας ἀφόβητος, οὐδὲ	885
XO. ἡμῖν μὲν, ὠναῆ, ταῦτ' ὀκνήρ'. ἔως δ' ἂν οὖν		δαιμόνων ἔδη σέβων,	
πρὸς τοῦ παρόντος ἐκμάθησ, ἔχ' ἐλπίδα.	835	κακὰ νιν ἔλοιτο μοῖρα,	
OI. καὶ μὴν τοσοῦτόν γ' ἐστὶ μοι τῆς ἐλπίδος,		δυσπότμου χάριν χλιδᾶς,	
τὸν ἀνδρα τὸν βοτῆρα προσμεῖναι μόνον.		εἰ μὴ τὸ κέρδος κερδανεῖ δικαίως	
IO. πεφασμένον δὲ τίς ποθ' ἢ προθυμία;		καὶ τῶν ἀσέπτων ἔρξεται	890
OI. ἐγὼ διδάξω σ'. ἦν γὰρ εὐρεθῆ λέγων		ἢ τῶν ἀθίκτων ἔξετα ματᾶζων.	
σοὶ ταῦτ', ἔγωγ' ἂν ἐκπεφρευτοῖην πάθος.	840	τίς ἐτι ποτ' ἐν τοῖσδ' ἀνὴρ θυμοῦ βέλη	
IO. ποῖον δὲ μοι περισσὸν ἤκουσας λόγον;		εὔξετα ψυχᾶς ἀμύνειν;	
OI. ληστὰς ἔφασκες αὐτὸν ἀνδρας ἐννέπειν		εἰ γὰρ αἰ τοιαῖδε πράξεις τίμαι,	895
ὡς νιν κατακτείνειαν. εἰ μὲν οὖν ἐτι		τί δεῖ με χορεύειν;	
λέξει τὸν αὐτὸν ἀριθμὸν, οὐκ ἐγὼ ἔκτανον·		οὐκέτι τὸν ἀθικτον εἰμι γὰς ἐπ' ὀμφαλὸν σέβων,	
οὐ γὰρ γένοιτ' ἂν εἰς γε τοῖς πολλοῖς ἴσος·	845	οὐδ' ἐς τὸν Ἀβαῖσι ναόν,	900
εἰ δ' ἀνδρ' ἐν' οἰόζωνον αὐδήσει, σαφῶς		οὐδὲ τὰν Ὀλυμπίαν,	
τοῦτ' ἐστὶν ἤδη τοῦργον εἰς ἐμὲ βέπον.		εἰ μὴ τὰδε χειρόδεκτα	
IO. ἀλλ' ὡς φανέν γε τοῦπος ὠδ' ἐπίστασο,		πᾶσιν ἀρμόσει βροτοῖς.	
κοῦκ ἔστιν αὐτῷ τοῦτό γ' ἐκβαλεῖν πάλιν·		ἀλλ', ὧ κρατύνων, εἴπερ ὄρθ' ἀκούεις,	
πόλις γὰρ ἤκουσ', οὐκ ἐγὼ μόνη, τὰδε.	850	Ζεῦ, πάντ' ἀνάσσω, μὴ λάθοι	
εἰ δ' οὖν τι κάκτρεποῖτο τοῦ πρόσθεν λόγου,		σὲ τὰν τε σὰν ἀθανατον αἰὲν ἀρχάν.	905
οὔτοι ποτ', ὠναῆ, σὸν γε Λαῖου φρόνον		φθίνοντα γὰρ — — — Λαῖου	
φανεῖ δικαίως ὄρθον, ὄν γε Λοξίας		θέσφατ' ἔξαιροῦσιν ἤδη,	
διεῖπε χρῆναι παιδὸς ἔξ ἐμοῦ θανεῖν.		κοῦδαμου τιμαῖς Ἀπόλλων ἐμφανής·	
καίτοι νιν οὐ κείνός γ' ὁ δύστηνός ποτε	855	ἔρρει δὲ τὰ θεῖα.	910
κατέκταν', ἀλλ' αὐτὸς πάροισεν ὤλετο.		IO. χώρας ἀνακτες, δόξα μοι παρεστάθῃ	
ὥστ' οὐχὶ μαντείας γ' ἂν οὔτε τῆδ' ἐγὼ		ναοὺς ἰκέσθαι δαιμόνων, τὰδ' ἐν χερσὶν	
βλέψαιμ' ἂν οὔνεκ' οὔτε τῆδ' ἂν ὕστερον.		στέφῃ λαβούσῃ κάπιθυμάματα.	
OI. καλῶς νομίζεις· ἀλλ' ὅμως τὸν ἐργάτην		ὑποῦ γὰρ αἶρει θυμὸν Οιδίπους ἄγαν	
πέμψον τινὰ στελοῦντα, μὴδὲ τοῦτ' ἀφῆς.	860	λύπαισι παντοῖαισιν, οὐδ' ὅποι' ἀνὴρ	915
IO. πέμψω ταχύνας· ἀλλ' ἴωμεν ἐς δόμους.		ἔννουσ τὰ καινὰ τοῖς πάλαι τεκμαίρεται,	
οὐδὲν γὰρ ἂν πράξαιμ' ἂν ὧν οὐ σοὶ φίλον		883—896. = 897—910.	
XO. εἴ μοι εὐνεΐη φέροντι			
863—872. = 873—882.			

815. τίς τοῦδ' ἀκούειν ἀνδρὸς ἀθλιώτερος D. (col-lato v. 1204.)] τίς τοῦδὲ γ' ἀνδρὸς νῦν ἔστ' (a m. rec. superser. gl. ἄλλως, quod est ἄλλος) ἀθλιώτερος 817. ὄν — τινι D.] ὦν — τινὰ 821. ἐκ Ch. F. Sehrwaldus] ἐν 824. μῆστι] μῆστι a m. antiqua in μήτε mutatum. 825. μὴδ' D.] μὴ μ' pr. in μήτ' mutatum a m. antiqua. 827. Versum spurium seclusit Wunderus 829. ἂν ὀρθοίη Schaeferus] ἀνορθοίη, quod ἀνορθοίη scriptum in codice. 831. *ταύτην] ταύταν 833. ἰδεῖν] ἴδοιν Firnhaberus in Schneidewini Philologo vol. 3. p. 133. 836. γ' ad-didit m. ant. 840. πάθος] ἄγος Blaydesius. 843. *κατακτείνειαν] κατακ... v... εν pr., quae in marg. literas kt scripsit. κατακτείνειαν m. ant. 848. φανέν] εν ab S habet. 852. σὸν Bothius] τὸν 857. ἂν ab S additum. 862. οὐ σοὶ] οὐ σοὶ a manu recenti.

866. οὐρανίαν — αἰθέρα] as et os a m. rec. su-perscriptum, i. e. οὐρανίας — αἰθέρος. 867. δι'] δε pr. ut videtur. 869. *θνατὰ] θνητῆ 870. μή-ποτε Elmsleius] μὴν ποτε *λάθα] λαθρα, eraso p. 875. συμφέροντα] συμφέροντ' a m. rec. 876. ἀκρότατον Erfurdus] ἀκροτάταν 877. αἶπος ad-didit Arndtius in Quaest. Sophocleis (Brandenburgi novi a. 1844.) p. 19. 880. αἰτούμαι] μοι erasum, nullis aliis literis superscriptis. Idem 882. de pro-státan dicendum, cuius nunc hae tantum literae supersunt π στα α, reliquis erasis. 890. ἔρξεται] Ἐ ex γ factum, quod librarius scribere coeperat. 891. ματᾶζων] ματάζων 893. *θυμοῦ] θυμῷ 894. εὔξετα Musgravius] ἔρξεται. Codex ἔρξεται sine spiritu. 896. *χορεύειν] Addit πονεῖν ἢ τοῖς θεοῖς, ex gl. quod corrigendum est ἢ ante πονεῖν ponendo vel in ἡγουν mutando. 903. *ὄρθ' ὄρθον 905. σάν] σ' ἂν pr. 906. φθίνοντα] γρ. φθίνων schol. 906. Indicavi lacunam.

- ἀλλ' ἐστὶ τοῦ λέγοντος, εἰ φόβους λέγοι.
 ὅτ' οὖν παραινούς' οὐδὲν ἐς πλεόν ποιῶ,
 πρὸς σ', ὦ Λύκει' Ἄπολλον, ἀγχιστος γάρ εἰ,
 ἰκέτις ἀφίγμαι τοῖσδε σὺν κατάργμασιν, 920
 ὅπως λύσιν τιν' ἤμιν εὐαγῆ πόρης·
 ὡς νῦν ὀκνοῦμαι πάντες ἐκπεπληγμένον
 κείνον βλέποντες ὡς κυβερνήτην νεώς.
- ΑΓΓΕΛΟΣ.
 ἄρ' ἂν παρ' ὑμῶν, ὦ Ξένοι, μάθοιμι ὅπου
 τὰ τοῦ τυράννου δώματ' ἐστὶν Οἰδίπου; 925
 μάλιστα δ' αὐτὸν εἶπατ', εἰ κάτισθ', ὅπου.
 ΧΟ. στέγει μὲν αἶθε, καὶ τὸς ἔνδον, ὦ Ξένε·
 γυνὴ δὲ μήτηρ ἦδε τῶν κείνου τέκνων.
 ΑΓ. ἀλλ' ὀλβία τε καὶ εὖν ὀλβίοις αἰεὶ
 γένοιτ', ἐκείνου γ' οὔσα παντελής δάμαρ. 930
 ΙΟ. αὐτῶς δὲ καὶ σὺ γ', ὦ Ξέν'· ἄξιος γάρ εἰ
 τῆς εὐεπείας οὐνεκ'. ἀλλὰ φράζ' ὅτου
 χρήζων ἀφίξει χῶ τι σημήναι θέλω.
 ΑΓ. ἀγαθὰ δόμοις τε καὶ πόσει τῷ σῷ, γύνα.
 ΙΟ. τὰ ποῖα ταῦτα; παρὰ τίνος δ' ἀφίγμένος; 935
 ΑΓ. ἐκ τῆς Κορίνθου. τὸ δ' ἔπος οὐξερῶ τάχ' ἂν
 ἦδοιο μὲν, πῶς δ' οὐκ ἂν, ἀσχάλλοις δ' ἴσως.
 ΙΟ. τί δ' ἐστί; ποῖαν δύναμιν ὠδ' ἔχει διπλῆν;
 ΑΓ. τύραννον αὐτὸν οὐπιχώριοι χθονὸς
 τῆς Ἰσθμίας στήσουσιν, ὡς ἠῦδατ' ἐκεῖ. 940
 ΙΟ. τί δ'; οὐχ ὁ πρέσβυς Πόλυβος ἐγκρατῆς ἔτι;
 ΑΓ. οὐ δῆτ', ἐπεὶ νῦν θάνατος ἐν τάφοις ἔχει.
 ΙΟ. πῶς εἶπας; ἢ τέθνηκεν Οἰδίπου πατήρ;
 ΑΓ. τέθνηκεν· εἰ δὲ μή, αὐτὸς ἀεὶω θανεῖν.
 ΙΟ. ὦ πρόσοπ', οὐχὶ δεσπότη τάδ' ὡς τάχος 945
 μολοῦσα λέξεις; ὦ θεῶν μαντεύματα,
 ἴν' ἐστέ· τοῦτον Οἰδίπου πάλαί τρέμων
 τὸν ἄνδρ' ἔφευγε μὴ κτάνοι, καὶ νῦν ὄδε
 πρὸς τῆς τύχης ὄλωλεν οὐδὲ τοῦδ' ὕπο.
 ΟΙ. ὦ φίλτατον γυναικὸς Ἰοκάστης κάρα, 950
 τί μ' ἐξεπέμφω δεῦρο τῶνδε δωμάτων;
 ΙΟ. ἄκοε τάνδρὸς τοῦδε, καὶ σκόπει κλύων
 τὰ σέμν' ἴν' ἦκει τοῦ θεοῦ μαντεύματα.
 ΟΙ. οὗτος δὲ τίς ποτ' ἐστὶ καὶ τί μοι λέγει;
 ΙΟ. ἐκ τῆς Κορίνθου, πατέρα τὸν σὸν ἀγγελῶν 955
 ὡς οὐκέτ' ὄντα Πόλυβον, ἀλλ' ὄλωλ' ὄτα.
 ΟΙ. τί φῆς, Ξέν'; αὐτὸς μοι σὺ σημήνας γενοῦ.
 ΑΓ. εἰ τοῦτο πρῶτον δεῖ μ' ἀπαγγεῖλαι σαφῶς,
 σάφ' ἴσθ' ἐκείνον θανάσιμον βεβηκότα.
 ΟΙ. πότερα δόλοισιν, ἢ νόσου Ξυναλλαγῆ; 960

ἦν ἡ
 917. εἰ — λέγοι, literis ἦν a m. ant. et η a m.
 pr. superscriptis. 918. *ἐς] εὖ *ποιῶ] ποῶ
 919. πρόσ] Literam finalem ab S habet, ut 746. πρόσ'
 pro πρόσ σ' habet. Λύκει' — εἰ a m. ant. Λύκι'
 — ἦ pr. 920. ἰκέτις] ἰκέτησ pr. σὺν] συγ pr.
 κατάργμασιν Wunderus] κατεύγμασιν 922.
 ἡμῖν] ἡμῖν pr. 924. *ΑΓΓΕΛΟΣ] θεράπων πολύβου
 926. *κάτισθ'] κάτοισθ' 935. παρὰ a m. anti-
 qua ita est radendo in πρόσ mutatum ut id a prima
 manu scriptum videri possit. δ' addidit m. ant.
 936. τάχ' ἂν Brunckius] τάχα 943. τέθνηκεν Οἰ-
 δίπου πατήρ; ΑΓ. τέθνηκεν· εἰ δὲ μή, αὐτὸς ἀεὶω
 θανεῖν] τέθνηκε πολύβος; ἀγγ. εἰ δὲ μή | λέγω γ' ἐγὼ
 τάληθές, ἀεὶω θανεῖν. Correxī, praesente Nauckio,
 qui coniecerat, τέθνηκεν Οἰδίπου πατήρ; | ΑΓ. τέ-
 θνηκε Πόλυβος· εἰ δὲ μή, ἀεὶω θανεῖν. 948. κτά-
 η
 νοι, η a m. rec. 955. ἀγγελῶν] ἀγγελῶν corr.
 957. σημήνας] Litera ἡ eluta. Videtur σημάνας πο-
 tius fuisse quam σημήνας. γρ. σημάντωρ S. 959.
 σάφ' Porsonus] εὖ

- ΑΓ. σμικρὰ παλαιὰ σώματ' εὐνάζει βοπή.
 ΟΙ. νόσοις ὁ τλήμων, ὡς ἔοικεν, ἐφθιτο.
 ΑΓ. καὶ τῷ μακρῷ γε συμμετρούμενος χρόνω.
 ΟΙ. φεῦ φεῦ, τί δῆτ' ἂν, ὦ γύνα, σκοποῖτό τις 965
 τὴν Πυθόμαντιν ἐστίαν, ἢ τοὺς ἄνω
 κλάζοντας ὄρνεις, ὧν ὑψηγητῶν ἐγὼ
 κτενεῖν ἔμελλον πατέρα τὸν ἐμὸν; ὁ δὲ θανὼν
 κεῦθαι κάτω δὴ γῆς· ἐγὼ δ' ὄδ' ἐνθάδε
 ἄψαυτος ἐγχοῦς, εἰ τι μὴ τῷμῳ πόθῳ
 κατέφθιθ', οὕτω δ' ἂν θανῶν εἴη ἔμοῦ. 970
 τὰ δ' οὖν παρόντα συλλαβῶν θεσπίσματα
 κείται παρ' Ἄϊδη Πόλυβος ἄξι' οὐδενός.
 ΙΟ. οὐκ οὐκ ἐγὼ σοι ταῦτα προύλεγον πάλαι;
 ΟΙ. ἠῦδας· ἐγὼ δὲ τῷ φόβῳ παρηγόμην.
 ΙΟ. μὴ νῦν ἔτ' αὐτῶν μηδὲν ἐς θυμὸν βάλῃς. 975
 ΟΙ. καὶ πῶς τὸ μητρός οὐκ ὀκνεῖν λέχος με δεῖ;
 ΙΟ. τί δ' ἂν φοβοῖτ' ἀνθρωπος ὧ τὰ τῆς τύχης
 κρατεῖ, πρόνοια δ' ἐστὶν οὐδενός σαφῆς;
 εἰκὴ κράτιστον Ζῆν, ὅπως δύναϊτό τις.
 σὺ δ' ἐς τὰ μητρός μὴ φοβοῦ νυμφεύματα· 980
 πολλοὶ γάρ ἤδη κὰν ὄνειρασιν βροτῶν
 μητρὶ Ξυνηνῶσθησαν. ἀλλὰ ταῦθ' ὅτῳ
 παρ' οὐδὲν ἐστί, ῥᾶστα τὸν βίον φέρει.
 ΟΙ. καλῶς ἅπαντα ταῦτ' ἂν ἐξείρητό σοι,
 εἰ μὴ κύρει Ζῶσ' ἢ τεκοῦσα· νῦν δ' ἐπεὶ 985
 Ζῆ, πᾶσ' ἀνάγκη, κεῖ καλῶς λέγεις, ὀκνεῖν.
 ΙΟ. καὶ μὴν μέγας γ' ὀφθαλμὸς οἱ πατρός τάφοι.
 ΟΙ. μέγας, Ξυνήμ'· ἀλλὰ τῆς Ζώσης φόβος.
 ΑΓ. ποίας δὲ καὶ γυναικὸς ἐκφοβεῖσθ' ὕπερ;
 ΟΙ. Μερόπης, γεραιέ, Πόλυβος ἦς ὄκει μέτα. 990
 ΑΓ. τί δ' ἐστ' ἐκείνης ὑμῖν ἐς φόβον φέρον;
 ΟΙ. θεήλατον μάντευμα δεινόν, ὦ Ξένε.
 ΑΓ. ἢ ῥητόν; ἢ οὐχὶ θεμιτὸν ἄλλον εἰδέναι;
 ΟΙ. μάλιστα γ'· εἶπε γάρ με Λοξίας ποτὲ 995
 χρήναι μιγῆναι μητρὶ τῆμάντου, τό τε
 πατρῶον αἶμα χερσὶ ταῖς ἐμαῖς ἐλείν.
 ὦν οὐνεκ' ἢ Κόρινθος ἐξέμοῦ πάλαί
 μακρὰν ἀπῳκεῖτ'· εὐτυχῶς μὲν, ἀλλ' ὄμως
 τὰ τῶν τεκόντων ὁμαθ' ἠδίστον βλέπειν.
 ΑΓ. ἢ γὰρ τάδ' ὀκνῶν κείθεν ἦσθ' ἀπόπτολις; 1000
 ΟΙ. πατρός τε χρήζων μὴ φρονεῖς εἶναι, γέρον.
 ΑΓ. τί δῆτ' ἐγὼ οὐχὶ τοῦδε τοῦ φόβου σ', ἀναξ,
 ἐπείπερ εὐνοῦς ἦλθον, ἐξελευσάμην;
 ΟΙ. καὶ μὴν χάριν γ' ἂν ἀξίαν λάβοις ἐμοῦ.
 ΑΓ. καὶ μὴν μάλιστα τοῦτ' ἀφικόμην, ὅπως 1005
 σοῦ πρὸς δόμους ἐλθόντος εὖ πράξαιμι τι.
 ΟΙ. ἀλλ' οὐποτ' εἶμι τοῖς φυτεύσασίν γ' ὁμοῦ.
 ΑΓ. ὦ παῖ, καλῶς εἰ δήλος οὐκ εἰδῶς τί δρᾶς.
 ΟΙ. πῶς, ὦ γεραιέ; πρὸς θεῶν δίδασκέ με.
 ΑΓ. εἰ τῶνδε φεύγεις οὐνεκ' εἰς οἴκους μολεῖν. 1010
 ΟΙ. ταρβῶν γε μὴ μοι Φοῖβος ἐξέλθῃ σαφῆς.
 ΑΓ. ἢ μὴ μίασμα τῶν φυτευσάντων λάβῃς;
 ΟΙ. τοῦτ' αὐτὸ, πρέσβυ, τοῦτό μ' εἰσαεὶ φοβεῖ.
 ΑΓ. ἄρ' οἴσθα δῆτα πρὸς δικῆς οὐδὲν τρέμων;

966. ὄρνεις Nauckius] ὄρνις δ' ante ἐγὼ era-
 sum. 967. *κτενεῖν] κτανεῖν 968. δὴ primo
 omissum addidit eadem manus. 976. οὐκ ὀκνεῖν λέ-
 χος με δεῖ (vel οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ λέχος) D.] λέχος
 (λέκτρον superscripsit S.) οὐκ ὀκνεῖν με δεῖ 979.
 *εἰκὴ] εἰκῆ 980. ἐς D.] εἰς 982. Ξυνηνῶσθησαν
 Elmsleius] Ξυνηνῶσθησαν 985. μὴ κύρει] μὴ κύρει pr.
 987. γ' addidit Porsonus. 991. ὑμῖν] ὑμῖν pr.
 993. οὐχὶ Brunckius] οὐ 998. ἀπῳκεῖτ'] *ἀπῳκιστ'
 1002. ἐγὼ οὐχὶ Porsonus] ἐγὼ γ' οὐχὶ οὐχὶ χι
 erasum. 1004. ἂν a m. pr. vel S insertum literis
 minoribus. 1011. *ταρβῶν] ταρβῶ ἐξέλθῃ] ἐξέλ-
 θοι, η super oi a m. rec. scripto.

- ΟΙ. πῶς δ' οὐχί, παῖς γ' εἰ τῶνδε γεννητῶν ἔφυν; 1016
 ΔΓ. ὀθούνεκ' ἦν σοι Πόλυβος οὐδὲν ἐν γένει.
 ΟΙ. πῶς εἶπας; οὐ γὰρ Πόλυβος ἐξέφυσέ με;
 ΔΓ. οὐ μᾶλλον οὐδὲν τοῦδε τάνδρος, ἀλλ' ἴσον.
 ΟΙ. καὶ πῶς ὁ φύσας ἐξ ἴσου τῷ μηδενί;
 ΔΓ. ἀλλ' οὐ σ' ἐγείνατ' οὐτ' ἐκείνος οὐτ' ἐγώ. 1020
 ΟΙ. ἀλλ' ἀντί τοῦ δὴ παῖδά μ' ὠνομάζετο;
 ΔΓ. δῶρόν ποτ', ἴσθι, τῶν ἐμῶν χειρῶν λαβῶν.
 ΟΙ. κᾶθ' ᾧδ' ἀπ' ἄλλης χειρὸς ἔστερξεν μέγα;
 ΔΓ. ἢ γὰρ πρὶν αὐτὸν ἐξέπεισ' ἀπαυδία.
 ΟΙ. σὺ δ' ἐμπολήσας ἢ τυχῶν μ' αὐτῷ δίδως; 1025
 ΔΓ. εὐρῶν ναπαίαις ἐν Κιθαιρῶνος πτυχαῖς.
 ΟΙ. ὠδοιπόροις δὲ πρὸς τί τοῦδε τοὺς τόπους;
 ΔΓ. ἐνταῦθ' ὄρειοις ποιμνίοις ἐπεστάτων.
 ΟΙ. ποιμῆν γὰρ ἦσθα κάπι θητεία πλάνης;
 ΔΓ. σοῦ δ', ᾧ τέκνον, σωτήρ γε τῷ τότ' ἐν χρόνῳ. 1030
 ΟΙ. τί δ' ἄλλος ἴσχοντ' ἐν νάπαις με λαμβάνεις;
 ΔΓ. ποδῶν ἂν ἄρθρα μαρτυρήσειεν τὰ σά.
 ΟΙ. οἴμοι, τί τοῦτ' ἀρχαῖον ἐννέπεις κακόν;
 ΔΓ. λύω σ' ἔχοντα διατόρους ποδοῖν ἀκμάς.
 ΟΙ. δεινόν γ' ὄνειδος σπαργάνων ἀνειλόμην. 1035
 ΔΓ. ὥστ' ὠνομάσθης ἐκ τύχης ταύτης δε εἰ.
 ΟΙ. ᾧ πρὸς θεῶν, πρὸς μητρός, ἢ πατρός; φράσον.
 ΔΓ. οὐκ οἶδ'· ὁ δοὺς δὲ ταῦτ' ἐμοῦ λῶον φρονεῖ.
 ΟΙ. ἢ γὰρ παρ' ἄλλου μ' ἔλαβες οὐδ' αὐτὸς τυχῶν;
 ΔΓ. οὐκ, ἀλλὰ ποιμῆν ἄλλος ἐκδίδωσί μοι. 1040
 ΟΙ. τίς οὗτος; ἢ κάτοισθα δηλώσαι λόγῳ;
 ΔΓ. τῶν Λαῖου δήπου τις ὠνομάζετο.
 ΟΙ. ἢ τοῦ τυράννου τῆσδε γῆς πάλαι ποτέ;
 ΔΓ. μάλιστα· τοῦτου τάνδρος οὗτος ἦν βοτήρ.
 ΟΙ. ἢ κάστ' ἐτι ζῶν οὗτος, ὥστ' ἰδεῖν ἐμέ; 1045
 ΔΓ. ἦμεις γ' ἄριστ' εἰδεῖτ' ἂν οὐπιχώριοι.
 ΟΙ. ἔστιν τις ἡμῶν τῶν παρεστῶτων πέλας,
 ὅστις κάτοιδε τὸν βοτήρ' ὄν ἐννέπει,
 εἶτ' οὖν ἐπ' ἀγρῶν εἶτε κἀνθάδ' εἰσιδῶν;
 σημήναθ', ὡς ὁ καιρὸς ἠύρησθαι τάδε. 1050
 ΧΟ. οἶμαι μὲν οὐδὲν ἄλλον ἢ τὸν ἐξ ἀγρῶν,
 ὃν κάμιατεες πρόσθεν εἰσιδεῖν· ἀτὰρ
 ἦδ' ἂν τὰδ' οὐχ ἦκιστ' ἂν Ἰοκάστη λέγοι.
 ΟΙ. γύναι, νοεῖς ἐκείνον, ὄντιν' ἀρτίως
 μολεῖν ἐφιέμεσθα τὸν θ' οὗτος λέγει; 1055
 ΙΟ. τί δ' ὄντιν' εἶπε; μηδὲν ἐντραπῆς. τὰ δὲ
 ῥηθέντα βούλου μηδὲ μεμνήσθαι μάτην.
 ΟΙ. οὐκ ἂν γένοιτο τοῦθ', ὅπως ἐγὼ λαβῶν
 σημεῖα τοιαῦτ' οὐ φανῶ τοῦμόν γένος.

1015. γεννητῶν] Alterum v ante η inseruit S.

1016. ὀθούνεκ'] ὄθ' ὄνεκ' pr., litera v ante v inserta a m. antiqua. 1023. μέγα] Inter μέ et γα duae literae erasae, fortasse τα. 1024. αὐτὸν ἐξέπεισ' in litura. Nam fuerat ἐξέπεισ' αὐτὸν 1025. τυχῶν Bothius] τεκῶν 1030. *δ'] γ'. τ' Hermannus 1031. ἴσχοντ'] ἴσχων, sed ἴσχοντ' in margine a m. pr. ναπαίαις με λαμβάνεις D.] ἐν καιροῖς λαμβάνεις. In apographis ἐν καιροῖς με λαμβάνεις, quod factum ex annotatione scholiastae ἀναπνυθάνεται ὁ Οἰδίπους ὅτι ἐν ποίῳ ἄρα κακῶ ὄντα κατὰ τὴν ἐκθεσιν, ἵνα ἐκείνος εἶπη τὸ περὶ τῶν ποδῶν, ὅπερ ἐπιρρινύσκει ἢ Ἰοκάστη. 1032. ποδῶν] ποδοῖν D. 1036. et 1045. ὥστ'] Literae στ uno ductu expressae, cuius pars inferior erasa, ut ὡς fieret. Sed primo ὥστ' scriptum fuisse literae σ forma prodit, quae alia est separatim scriptae, alia cum τ coniunctae. 1041. ἦ] ἢ pr. 1047. *γ'] γάρ *εἰδεῖτ' ἂν] εἰδητ' ἂν in litura a m. antiqua. Videtur ἂν εἰδητ' fuisse. 1050. ἠύρησθαι Elmsleius] εὐρήσθαι 1052. *κάμιατεες] καλ μάτεες 1056. τί, sed σ ab eadem, ut videtur, manu addito.

1061. *ἐγὼ cum schol.] ἔχω 1062. θάρσει Brunckius] θάρρει ἐὰν τρίτης Hermannus] ἂν ἐκ τρίτης: unde etiam οὐδ' ἐὰν ἐγὼ κ τρίτης conici potest 1064. δρᾶ] δρᾶν, litera v a m. rec. addita. 1074. ἄεσσα] αἰεσσα 1075. *ἀναρρήξει] ἀναρρήξει 1078. αὐτή Hermannus] αὐτὴ 1079. γ' post ἐμῆν erasum. 1084. 1085. Secluset D. 1084. *τοιόσδε δ' ἐκφῶς οὐκ] τοιόσδ' ἐκφῶς ὡς οὐκ, literis de a m. recentissima insertis et ὡς punctis notato. 1085. μὴ κμαθεῖν] μ' ἐκμαθεῖν pr. 1087. γνώμων Erfurdus] γνώμων 1089. οὐκέτι τὰν ἐτέραν D.] οὐκ ἔση τὰν αὐρίον 1092. ματέρ' D.] μητέρ' 1099. ἄρα (sic etiam Brunckius) Νύμφα ὄρεσσιβάτα που Πανί πλαθεῖσ'; ἢ σύ γε καὶ γενέτας D.] ἄρα πανός ὄρεσσιβάτα προσπελασθεῖσα (sic codex, non προσπελασθεῖσ') ἢ σέ γε θυγάτηρ (u ex alia litera radendo factum). 1104. Versum ἀνάσσων εἶθ' ὁ βακχεῖος θεός inter versus addidit S. 1105. ναίων radendo ex ἀνάσσων factum. σ' addidit D. 1108. Νυμφᾶν] νυμφᾶν pr., a ex u facto. Ἐλικωνίδων Porsonus] ἐλικωνιάδων 1111. πρέσβεις] πρέσβει, erasa una post i litera. πρέσβων manus recentissima.

- ὄνπερ πάλαι ζητούμεν. ἔν τε γὰρ μακρῷ
γῆρα Ξυνάδει τῷδε τάνδρι σύμμετρος,
ἄλλως τε τοὺς ἄγοντας ὡσπερ οἰκέτας
ἔγνωκ' ἑμαυτοῦ· τῆ δ' ἐπιστήμη σύ μου 1115
προύχοις τάχ' ἄν που, τὸν βοτῆρ' ἰδὼν πάρος.
- ΧΟ. ἔγνωκα γὰρ, σάφ' ἴσθι· Λαΐου γὰρ ἦν
εἴπερ τις ἄλλος πιστὸς ὡς νομεὺς ἀνὴρ.
- ΟΙ. σὲ πρῶτ' ἐρωτῶ, τὸν Κορίνθιον Ξένον,
ἢ τόνδε φράζεις; ΑΓ. τοῦτον ὄνπερ εἰσορᾷς. 1120
- ΟΙ. οὗτος σὺ, πρέσβυ, δευρό μοι φῶνι βλέπων
ὄσ' ἄν σ' ἐρωτῶ. Λαΐου ποτ' ἦσθα σὺ;
ΘΕΡΑΠΙΩΝ.
ἢ δοῦλος οὐκ ὠνητὸς, ἀλλ' οἶκοι τραφεῖς.
ΟΙ. ἔργον μερινῶν ποῖον ἢ βίον τίνα;
ΘΕ. ποίμναις τὰ πλείεστα τοῦ βίου συνεπόμην. 1125
- ΟΙ. χῦροις μάλιστα πρὸς τίσι Ξύναυλος ὦν;
ΘΕ. ἦν μὲν Κιθαιρῶν, ἦν δὲ πρόσχωρος τόπος.
ΟΙ. τὸν ἀνδρα τόνδ' οὖν οἶσθα τῆδέ που μαθῶν;
ΘΕ. τί χρῆμα δρῶντα; ποῖον ἀνδρα καὶ λέγεις;
ΟΙ. τόνδ' ὅς πάρεστιν· ἢ Ξυναλλάξας τί πως; 1130
- ΘΕ. οὐχ ὥστε γ' εἰπεῖν ἐν τάχει μνήμης ἄπο.
ΑΓ. κοῦδέν γε θαῦμα, δέσποτ'. ἀλλ' ἐγὼ σαφῶς
ἀγνώτ' ἀναμνήσω νιν. εὐ γὰρ οἶδ' ὅτι
κάτοιδεν ἡμους τὸν Κιθαιρῶνος τόπον
ὁ μὲν διπλοῖσι ποιμνίοις, ἐγὼ δ' ἐνὶ 1135
ἐπλησίαζον τῷδε τάνδρι τρεῖς ὄλους
ἔξ ἧρος εἰς ἀρκτοῦρον ἐκμήνους χρόνους·
χειμῶνι δ' ἤδη τὰμὰ τ' εἰς ἔπαυλ' ἐγὼ
ἤλαυον οὗτος τ' ἐς τὰ Λαΐου σταθμά.
λέγω τι τούτων, ἢ οὐ λέγω πεπραγμένον; 1140
- ΘΕ. λέγεις ἀληθῆ, καίπερ ἐκ μακροῦ χρόνου.
ΑΓ. φέρ' εἶπέ νῦν, τότ' οἶσθα παῖδά μοι τινα
δούς, ὡς ἑμαυτῷ θρέμμα θρεψαίμην ἐγὼ;
ΘΕ. τί δ' ἔστι; πρὸς τί τοῦτο τοῦπος ἱστορεῖς;
ΑΓ. ὄδ' ἔστιν, ὦ τάν, κείνος ὅς τότ' ἦν νέος. 1145
- ΘΕ. οὐκ εἰς ὀλεθρον; οὐ σιωπήσας ἔσει;
ΟΙ. ἦ, μὴ κόλαζε, πρέσβυ, τόνδ', ἐπεὶ τὰ σὰ
δεῖται κολαστοῦ μάλλον ἢ τὰ τοῦδ' ἔπη.
ΘΕ. τί δ', ὦ φέριστε δεσποτῶν, ἀμαρτάνω;
ΟΙ. οὐκ ἐννέπων τὸν παῖδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ. 1150
- ΘΕ. λέγει γὰρ εἰδῶς οὐδέν, ἀλλ' ἄλλως πονεῖ.
ΟΙ. σὺ πρὸς χάριν μὲν οὐκ ἔρεις, κλάων δ' ἔρεις.
ΘΕ. μὴ δῆτα, πρὸς θεῶν, τὸν γέροντά μ' αἰκίσῃ.
ΟΙ. οὐχ ὡς τάχος τις τοῦδ' ἀποστρέψει χέρας;
ΘΕ. δύστηνος, ἀντί τοῦ; τί προσχρήζων μαθεῖν; 1155
- ΟΙ. τὸν παῖδ' ἔδωκας τῷδ' ὃν οὗτος ἱστορεῖ;
ΘΕ. ἔδωκ'· ὀλέσθαι δ' ὠφελον τῆδ' ἡμέρα.
ΟΙ. ἀλλ' ἐς τὸδ' ἦξεις μὴ λέγων γε τοῦνδικον.
ΘΕ. πολλῶ γε μάλλον, ἦν φράσω, διόλλυμαι.
- ΟΙ. ἀνὴρ ὄδ', ὡς ἔοικεν, ἐς τριβάς ἐλᾷ. 1160
ΘΕ. οὐ δῆτ' ἔγνωτ', ἀλλ' εἶπον ὡς δοίην πάλαι.
ΟΙ. πόθεν λαβῶν; οἰκείον, ἢ ἔξ ἄλλου τινός;
ΘΕ. ἐμὸν μὲν οὐκ ἔγνωτ', ἐδεξάμην δὲ του.
ΟΙ. τίνος πολιτῶν τῶνδε κακ' ποίας στέγης;
ΘΕ. μὴ πρὸς θεῶν, μὴ, δέσποθ', ἱστόρει πλέον. 1165
- ΟΙ. ὄλωλας, εἴ σε ταῦτ' ἐρήσομαι πάλιν.
ΘΕ. τῶν Λαΐου τοῖνον τις ἦν γεννημάτων.
ΟΙ. ἢ δοῦλος, ἢ κείνου τις ἐγγενῆς γεγώς;
ΘΕ. οἶμοι, πρὸς αὐτῷ γ' εἰμὶ τῷ δεινῷ λέγειν.
ΟΙ. κάγωτ' ἀκούειν· ἀλλ' ὅμως ἀκουστέον. 1170
- ΘΕ. κείνου γέ τοι δὴ παῖς ἐκλήζεθ'· ἢ δ' ἔσω
κάλλιστ' ἄν εἴποι σὴ γυνὴ τὰδ' ὡς ἔχει.
ΟΙ. ἢ γὰρ δίδωσιν ἦδε σοι; ΘΕ. μάλιστα, ἀναξ.
ΟΙ. ὡς πρὸς τί χρεῖας; ΘΕ. ὡς ἀναλώσαιμι νιν.
ΟΙ. τεκοῦσα τλήμων; ΘΕ. θεσφάτων γ' ὄκνω
κακῶν. 1175
- ΟΙ. ποῖων; ΘΕ. κτενεῖν νιν τοὺς τεκόντας ἦν λόγος.
ΟΙ. πῶς δῆτ' ἀφήκας τῷ γέροντι τῷδε σὺ;
ΘΕ. κατοικτίσας, ὡ δέσποθ', ὡς ἄλλην χθόνα
δοκῶν ἀποίσειν, αὐτὸς ἔνθεν ἦν· ὁ δὲ
κάκ' ἐς μέγιστ' ἔσωσεν. εἰ γὰρ οὗτος εἶ 1180
ὃν φησὶν οὗτος, ἴσθι δύσποτμος γεγώς.
ΟΙ. ἰοῦ ἰοῦ· τὰ πάντ' ἄν ἐξήκοι σαφῆ.
ὦ φῶς, τελευταῖόν σε προσβλέψαιμι νῦν,
ὅστις πέφασμαι φύς τ' ἀφ' ὧν οὐ χρῆν, Ξὺν οἷς τ'
οὐ χρῆν ἰομύλων, οὐς τέ μ' οὐκ ἔδει κτανῶν. 1185
- ΧΟ. ἰὼ γενεαὶ βροτῶν,
ὡς ὑμᾶς ἴσα καὶ τὸ μηδὲν ζῶσας ἐναριθμῶ.
τίς γὰρ, τίς ἀνὴρ πλέον
τὰς εὐδαιμονίας φέρει 1190
ἢ τοσοῦτον ὅσον δοκεῖν
καὶ δόξαντ' ἀποκλίνειαι;
τὸν σὸν τοι παράδειγμα' ἔχων,
τὸν σὸν δαίμονα, τὸν σὸν, ὦ τλάμον Οἰδιπόδα,
οὐδὲν μακαρίζω· [βροτῶν 1195
ὅστις καθ' ὑπερβολὰν
τοξεύσας ἐκράτησε τοῦ πάντ' εὐδαιμόνος ὄλβου,
ὦ Ζεῦ, κατὰ μὲν φθίσας
τὰν γαμψώνυχα παρθένον
χρησιμῶδόν, θανάτων δ' ἐμᾷ 1200
χώρῃ πύργος ἀνέστα·
ἔξ οὐ καὶ βασιλεὺς καλεῖ
ἐμὸς καὶ τὰ μέγιστ' ἐτιμάθης, ταῖς μεγάλαισιν ἐν
Θήβαισιν ἀνάσσων.
τανῦν δ' ἀκούειν τίς ἀθλιώτερος; 1204
τίς ἄταις ἀγρίαίς, τίς ἐν πόνοις
ἔννοικος ἀλλαγῆ βίου;
ἰὼ κλεινὸν Οἰδίπου κἀρα,
ὦ μέγας λιμῆν 1205

1186—1195. = 1196—1203.

1204—1212. = 1213—1222.

1113. *σύμμετρος] Ξύμμετρος 1114. ἄλλως τε
τοὺς] Sic manus recentior. ἀλλ' ὡς τετοῦσ pr. In
marg. αλλωσ a m. pr. ὡσπερ] ὄντας Nauckius.
1115. *τῆ δ'] τῆδεδ' 1118. ὡς] ὦ pr., σ ad-
didit S. 1120. ἦ] εἰ pr., sed correctum ab eadem.
1123. ἦ] ἦν. Correctum ex scholiasta Homeri II. 5,
533. Od. 8, 186. 1126. τίσι] τίσι, eraso v
1130. ἦ rec. ἦ pr. Ξυναλλάξας] Prius λ ex v fa-
ctum. πω ex πο. σ factum, eraso, ut videtur, ὡ
ante σ. Fuit igitur πούσ, non quod Elmsleius cre-
debat πωσ, etsi haec vera scriptura est, quam resti-
tuit. που coniecit Blydesius. 1131. ἄπο Blydesius]
ὑπο 1137. ἐκμήνους Porsonus] ἐμμήνους 1138.
*χειμῶνι] χειμῶνα 1139. 1158. ἐς D.] εἰς 1142.
*τάν] τάν 1150. σε post ἱστορεῖ erasum. 1151.
εἰδῶς οὐδέν in litura. Fuit οὐδέν εἰδῶς 1152. κλάων
D.] κλαίων 1155. προσχρήζων] προσχῆζεις Bly-
desius. 1157. *ἡμέρα] ἐν ἡμέραι

1160. ἀνὴρ D.] ἀνὴρ 1165. πλέον] πέρα Heim-
soethius. 1167. τῶν Λαΐου τοῖνον τις ἦν γεννημά-
των] Versus interpolatus. τῶν Λαΐου δόμων τις ὠνο-
μάζετο D. 1170. ἀκούειν] ἀκούων. Correctum ex
schol. 1171. γε in litura a m. ant. Fuit fortasse
δέ. e etiam a pr. m. habuit. 1180. ἐς D.] εἰς 1182.
*ἐξήκοι] ἐξήκοι 1186. ἰὼ m. ant. ὦ pr. 1188.
ἐναριθμῶ] ἐν ἀριθμῶι pr. 1193. τὸν σὸν τοι Ca-
merarius] τὸ σὸν τοι 1194. *Οἰδιπόδα] οἰδίποδα
1195. οὐδὲν Hermannus] οὐδένα 1197. ἐκράτησε
Hermannus] ἐκράτησας 1200. ἀνέστα] ἀνέστασ
rec. 1202. ἐμὸς] ἐμὸς Blydesius. 1203. *Θή-
βαισιν] θήβαις 1204. τίς ἄταις ἀγρίαίς, τίς ἐν πό-
νοις Hermannus] τίς ἐν πόνοις, τίς ἄταις ἀγρίαίς

αὐτὸς ἤρκεσεν
 παιδὶ καὶ πατρὶ
 θαλαμηπόλῳ πεσεῖν,
 πῶς ποτε πῶς ποθ' αἰ πατρῴαι σ' ἄλοκες φέ-
 σιγ' ἐδυνάθησαν ἐς τοσόνδε; [ρεῖν, τάλας,
 ἐφηυρὲ σ' ἄκονθ' ὁ πάνθ' ὀρών χρόνος, 1213
 δικάζει τ' ἄγαμον γάμον πάλαι
 τεκνοῦντα καὶ τεκνούμενον. 1215
 ἰὼ, Λαίειον ὦ τέκνον,
 εἶθε σ' εἶθε σε
 μήποτ' εἰδόμαν.
 δύρομαι γὰρ ὡς
 περιάλλ' ἰακχίων [ἐκ σέθεν
 ἐκ στομάτων. τὸ δ' ὀρθὸν εἰπεῖν, ἀνέπνευσά τ'
 καὶ κατεκόμησα τοῦμόν ὄμμα. 1222

ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ.

ὦ γῆς μέγιστα τῆσδ' αἰετιμώμενοι,
 οἱ ἔργ' ἀκούσεσθ', οἷα δ' εἰσόψεσθ', ὅσον δ'
 ἀρείσθε πένθος, εἴπερ ἔγγενῶς ἐτι 1225
 τῶν Λαβδακείων ἐντρέπεσθε δωμαίων.
 οἶμαι γὰρ οὐτ' ἂν Ἴστρον οὔτε Φάσιν ἂν
 νύψαι καθαριῶ τήνδε τὴν στέγην, ὅσα
 κεύθει, τὰ δ' αὐτίκ' ἐς τὸ φῶς φάσει, κακὰ
 ἐκόντα κοῦκ ἄκοντα. τῶν δὲ πημονῶν 1230
 μάλιστα λυπούσ' αἰ φανῶσ' αὐθαίρετοι.

ΧΟ. λείπει μὲν οὐδ' ἂ πρόσθεν ἤδεμεν τὸ μὴ οὐ
 βαρύστον' εἶναι· πρὸς δ' ἐκείνοισιν τί φῆς;
 ΕΞ. ὁ μὲν τάχιστος τῶν λόγων εἰπεῖν τε καὶ
 μαθεῖν, τέθνηκε θεῖον Ἰοκάστης κἀρα. 1235

ΧΟ. ὦ δυστάλαινα, πρὸς τίνος ποτ' αἰτίας;
 ΕΞ. αὐτὴ πρὸς αὐτῆς. τῶν δὲ πραχθέντων τὰ μὲν
 ἄλγιστ' ἀπεστιν· ἢ γὰρ ὄψις οὐ πάρα.
 ὄμως δ', ὅσον γε κἀν ἐμοὶ μνήμης ἐνι,
 πεύσει τὰ κείνης ἀθλίας παθήματα. 1241
 ὅπως γὰρ ὀργῆ χρωμένη παρήλθ' ἔσω
 θυρώνος, ἴετ' εὐθὺ πρὸς τὰ νυμφικὰ
 λέχη, κόμην σπῶσ' ἀμφιδεξίαις ἀκμαῖς·
 πύλας δ', ὅπως εἰσῆλθ', ἐπιρράξασ' ἔσω,
 καλεῖ τὸν ἡδὴ Λαίον πάλαι νεκρὸν, 1245
 μνήμην παλαιῶν σπερμάτων ἔχουσ', ὕφ' ὧν
 θάνοι μὲν αὐτὸς, τὴν δὲ τίκτουσαν λίποι
 τοῖς οἰσιν αὐτοῦ δύστεκνον παιδουργίαν.
 γοᾶτο δ' εὐνάς, ἔνθα δύστηνος διπλοῦς
 ἔξ ἀνδρὸς ἀνδρα καὶ τέκν' ἐκ τέκνων τέκοι. 1250
 χῶπας μὲν ἐκ τῶνδ' οὐκέτ' οἶδ' ἀπόλλυται·
 βοῶν γὰρ εἰσέπαισεν Οἰδίπους, ὕφ' οὐ
 οὐκ ἦν τὸ κείνης ἐκθεάσασθαι κακόν,
 ἀλλ' εἰς ἐκείνον περιπολοῦντ' ἐλεύσομεν.

1209. αὐτὸς] αὐτὸς. Articulum addidit Brunekius, qui αὐτὸς. 1212. *ἐδυνάθησαν] ἐδυνάσθησαν 1213. ἐφηυρὲ Elmsleius] ἐφευρὲ 1214. τ' Hermannus] τὸν 1216. ὦ addidit Erfurdtius. 1217. σε addidit Wunderus. *εἰδόμαν] ἰδόμην pr., ἰδόμαν corr. 1218. δύρομαι Seidlerus] ὀδύρομαι περιάλλ' Heathius] περιάλλα 1219. ἰακχίων Erfurdtius] ἰακχίων 1223. ΕΞΑΓΓΕΛΟΣ] Sic hoc loco, sed infra ΑΓΓ. 1225. ἀρείσθε] a ex ai factum. ἔγγενῶς] ἐμπέδως Henr. Hirzelius. 1229. *ἐς] εἰς 1231. αἰ] αἰ ὡν rec. et in marg. αἰ ἂν. αὐθαίρετοι corr. αὐθέρητοι pr. 1232. ἤδεμεν Elmsleius] ἤδεμεν 1234. Post kai tres literae erasae. 1237. *αὐτῆς] αὐτῆς 1242. εὐθὺ] εὐθύς, eraso σ. 1244. ἐπιρράξασ' Do-braeus] ἐπιρρήξασ' 1245. καλεῖ Erfurdtius] κάλει 1250. ἀνδρα] ἀνδρας rec. 1251. ἀπόλλυται] ἀπολλύναι pr. cum litura super v. 1252. εἰσέπαι-σεν corr. εἰσέπεσεν pr. 1254. περιπολοῦντ'] πο in litura solius literae π.

φοιτᾷ γὰρ ἡμᾶς ἔγχος ἔξαιτῶν πορεῖν, 1255
 γυναικὰ τ' οὐ γυναικὰ, μητρίαν δ' ὅπου
 κίχοι διπλὴν ἄρουραν οὐ τε καὶ τέκνων.
 λυσῶντι δ' αὐτῷ δαιμόνων δέικνυσί τις·
 οὐδείς γὰρ ἀνδρῶν, οἱ παρήμεν ἐγγύθεν.
 δεινὸν δ' αὔσας ὡς ὑφηγητοῦ τινος 1260
 πύλαις διπλαῖς ἐνήλατ', ἐκ δὲ πυθμένων
 ἐκλινε κοῖλα κλῆθρα, κάμπιπτε στέγη.
 οὐ δὴ κρεμαστὴν τὴν γυναικ' εἰσεῖδομεν,
 πλεκταῖς ἐώραις ἐμπεπελεγμένην. ὁ δὲ
 ὅπως ὄρᾳ νιν, δεινὰ βρυχηθεῖς τάλας, 1265
 χαλᾶ κρεμαστὴν ἀρτάνην. ἐπεὶ δὲ γῆ
 ἔκειτο τλήμων, δεινὰ δ' ἦν τάνθενδ' ὄραν.
 ἀποσπάσας γὰρ εἰμάτων χρυσηλάτους
 περόνας ἀπ' αὐτῆς, αἰσιν ἐξεστέλλετο,
 ἄρας ἔπαισεν ἄρθρα τῶν αὐτοῦ κύκλων, 1270
 αὐδῶν τοιαῦθ', ὀθούνεκ' οὐκ ὄφειντο νιν
 οὐθ' οἱ ἔπασχεν οὐθ' ὀποῖ' ἔδρα κακὰ,
 ἀλλ' ἐν σκότῳ τὸ λοιπὸν οὐς μὲν οὐκ ἔδει
 ὀφιοῖαθ', οὐς δ' ἔχρηζεν οὐ γνωσίοιαιτο.
 τοιαῦτ' ἐφυμνῶν πολλάκις τε κοῦκ ἄπαξ 1275
 ἤρασσ' ἐπαίρων βλέφαρα. φοῖνια δ' ὄμοῦ
 γλῆναι γένει' ἔτεγγον, οὐδ' ἀνίεσαν
 φόνου μυδώσας σταγόνας, ἀλλ' ὄμοῦ μέλας
 ὄμβρος χάλαζά θ' αἰματοῦσσο' ἐτέγγετο. 1279
 ὁ πρὶν παλαιὸς δ' ὄλβος ἦν πάροιθε μὲν 1282
 ὄλβος δικαίως, νῦν δὲ τῆδε θῆμέρα
 στεναγμὸς, ἄτη, θάνατος, αἰσχύνη, κακῶν
 ὅσ' ἐστὶ πάντων ὀνόματ', οὐδὲν ἐστ' ἀπόν. 1285

ΧΟ. νῦν δ' ἐσθ' ὁ τλήμων ἐν τίνι σχολῇ κακοῦ;
 ΕΞ. βοᾷ διοίγειν κλῆθρα καὶ δηλοῦν τινα
 τοῖς πάσι Καδμείοιαι τὸν πατροκτόνον,
 τὸν μητέρ' — αὐδῶν ἀνόσι' οὐδὲ ῥητά μοι,
 ὡς ἐκ χθονὸς βίψων ἑαυτὸν, οὐδ' ἐτι 1290
 μενῶν δόμοις ἀραῖος, ὡς ἤρασατο.
 ῥώμης γε μέντοι καὶ προηγητοῦ τινος
 δεῖται· τὸ γὰρ νόσημα μεῖζον ἢ φέρειν.
 δεῖξει δὲ καὶ σοί. κλῆθρα γὰρ πυλῶν τάδε
 διοίγεται· θέαμα δ' εἰσόψει τάχα 1295
 τοιοῦτον οἶον καὶ στρυγούντ' ἐποικτίσαι.

1280. τὰδ' ἐκ δυοῖν ἔρρωγεν, οὐ μόνου, κακὰ,
 ἀλλ' ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συμμιγῆ κακὰ.

1260. *ὕφηγητοῦ] ὕφ' ἡγητοῦ 1262. ἐκλινε] i ex ei factum κλῆθρα] κλείθρα, η super ei a m. rec. Sed 1287. 1294. κλῆθρα iam a m. pr. 1263. *εἰσεῖδομεν] ἐσεῖδομεν 1264. ἐώραις ab S. ἐωραῖσ pr. αἰώραις apographa multa. 1265. ὅπως] ὅπως δ': unde Nauckius πλεκταῖσιν ἀρτάνασιν αἰωρουμέ-νην. | ὅπως δ' ὄρᾳ νιν —. 1266. ἐπεὶ δὲ γῆ] Spi-ritus et accentus super ἐπεὶ δὲ a m. rec. Nam a pr. fuit ἐπιτεγῆι, i tamen ab eadem manu, ut videtur, in ei mutato. ἔκειτο corr. ἔκειθ' ὁ pr. δεινὰ δ' ἦν] σχετλι' ἦν Heimsoethius. 1270. *αὐτοῦ] αὐτοῦ οἶν

1271. ὀθούνεκ'] ὀθ' οὔνεκ' ὄφειντο], ὄφιοιτο, οἶν a m. ant. 1275. ἐφυμνῶν] ἐφ' ὕμῶν, v ab ea-dem m. τε ab alia m. ant. δε pr. 1277. *ἀνίε-σαν] ἀνίεσαν 1279. χάλαζά θ' αἰματοῦσσο' Porso-nus] χαλάζης αἵματος 1280. 1281. Versus spurios duo τὰδ' ἐκ — συμμιγῆ κακὰ eiecit D. 1283. *τῆδε θῆμέρα] τῆδέθ' ἡμέρα 1284. ἄτη a m. ant. ἄτε pr. 1289. μητέρ' — αὐδῶν Nauckius] μητρός αὐ-δῶν in litura a m. antiqua. μὴ προσαυδῶν pr. 1291. μενῶν] μενων (sine acc.) pr. 1294. *κλῆθρα γάρ] κλῆθρά γε

- ΧΟ. ὦ δεινὸν ἰδεῖν πάθος ἀνθρώποις,
ὦ δεινότατον πάντων ὅσ' ἐγὼ
προσέκυρσ' ἤδη. τίς σ', ὦ τλήμων,
προσέβη μανία; τίς ὁ πηδήσας
μείζονα δαίμων τῶν μακίστων
πρὸς σὴ δυσδαίμονι μοίρᾳ;
ἀλλ' οὐδ' εἰσδεῖν δύναμαι σ' ἐθέλων
πόλλ' ἀνερέσθαι, πολλὰ πυθέσθαι,
πολλὰ δ' ἀθρήσαι.
1300
1305
- ΟΙ. αἰαὶ αἰαὶ, δύστανος ἐγὼ,
ποῖ γὰς φέρομαι τλάμων; πᾶ μοι
φθογγὰ διαπέταται φοράδην;
1310
ἰὼ δαίμον, ἴν' ἐξήλου.
- ΧΟ. ἐς δεινὸν, οὐδ' ἀκουστὸν, οὐδ' ἐπόψιμον.
ΟΙ. ἰὼ σκότου
νέφος ἐμὸν ἀπότροπον, ἐπιπλόμενον ἄφατον,
ἀδάματόν τε καὶ δυσούριστον ὄν.
1315
οἴμοι,
οἴμοι μάλ' αὖθις· οἶον εἰσέδου μ' ἄμα
κέντρων τε τῶνδ' οἴστρημα καὶ μνήμη κακῶν.
ΧΟ. καὶ θαυμά γ' οὐδὲν ἐν τοσοῖσδε πήμασιν
διπλᾶ σε πενθεῖν καὶ διπλᾶ φορεῖν κακά.
1320
- ΟΙ. ἰὼ φίλος,
σὺ μὲν ἐμὸς ἐπίπολος ἔτι μόνιμος· ἔτι γὰρ
ὑπομένεις με τὸν τυφλὸν κηδεύων.
φεῦ φεῦ.
οὐ γάρ με λήθεις, ἀλλὰ γιγνώσκω σαφῶς,
1325
καίπερ σκοτεινός, τὴν γε σὴν αὐδὴν ὄμωσ.
- ΧΟ. ὦ δεινὰ δράσας, πῶς ἔτλης τοιαῦτα σὰς
ὄψεις μαράναι; τίς σ' ἐπήρε δαιμόνων;
ΟΙ. Ἀπόλλων τὰδ' ἦν, Ἀπόλλων, φίλοι,
ὁ κακὰ κατὰ τελῶν ἐμὰ τὰδ' ἐμὰ πάθεα.
1330
ἔπαισε δ' αὐτόχειρ νιν οὐτίς, ἀλλ' ἐγὼ τλάμων.
τί γὰρ ἔδει μ' ὄραν,
ὅτω γ' ὄρωντι μηδὲν ἦν ἰδεῖν γλυκύ;
1335
1313—1320. = 1321—1328.
1329—1348. = 1349—1368.

1299. σ' a m. ant. additum. τλήμων] τλήμων
pr. Post hunc versum erasus est v. 1302. per erro-
rem ab librario huc illatus et punctis notatus.
1301. μακίστων a m, pr. ex κακίστων factum.
1302. πρὸς] σ a m. pr. et hic et supra, ubi hic ver-
sus per errorem illatus erat, omissum addidit S.
1303—1305. Versus sic divisi, φεῦ φεῦ δύστανος.
ἀλλ' οὐδ' εἰσδεῖν | δύναμαι—| πολλὰ π. — ἀθρήσαι.
Verba ex v. 1308. illata φεῦ φεῦ δύστανος deletit
D. 1303. *σ' ἐθέλων] σε θέλων 1304. ἀνερέσθαι
cum duplici accentu, sed priore deleto. 1306.
*τοῖαν] ποῖαν 1307—1311. Versus sic divisi et
scripti, αἰ αἰ αἰ | φεῦ φεῦ. δύστανος | ἐγὼ. ποῖ
γὰς | φέρομαι τλάμων. πᾶ μοι φθογγὰ | διαπέταται
φοράδην; | ἰὼ δαίμον ἴν' ἐξήλου. 1307. αἰαὶ αἰαὶ,
deleto φεῦ φεῦ, scripti cum Hermanno. Idem ἐξή-
λου pro ἐξήλου. 1311. διαπέταται] Requiruntur
duo anapaesti: unde διαπιπτάται Musgravius.
1313. Verba in duo versus divisa, alterum ἰὼ — ἀπό-
τροπον, alterum ἐπιπλόμενον (sic codex) ἄφατον.
Recte ἐπιπλόμενον in apographis. 1315. ἀδάμα-
τον Hermannus] ἀδάμαστον ὄν addidit Herman-
nus. 1322. ἐμὸς ἐπίπολος] γρ. καὶ ἐμοῖς ἐπὶ πόνοισ
S. 1323. με Erfurdianus] ἐμέ 1325. *γιγνώσκω]
γιγνώσκω 1328. *ἐπήρε] ἐπήρε 1330. κακὰ τε-
λῶν ἐμὰ] κακὰ et ἐμὰ pr. omissa addidit una ex an-
tiquioribus manibus. τὰδ'] Litera super τ erasa.
1333. οὐτίς] σ ex v factum. 1334. ὄραν] ὄραν,
i eraso: non eraso 1335. 1335. γ'] manus antiqua
γ ex θ fecit.

ΧΟ. ἦν ταῦθ' ὄπωπερ καὶ σὺ φῆς.
ΟΙ. τί δῆτ' ἐμοὶ βλεπτόν, ἢ
στερκτόν, ἢ προσήγορον
ἔτ' ἔστ' ἀκούειν ἄδονᾶ, φίλοι;
ἀπάγετ' ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με,
1340
ἀπάγετ', ὦ φίλοι, τὸν ὄλεθρον μέγαν,
τὸν καταρατότατον, ἔτι δὲ καὶ θεοῖς
1345
ἐχθρότατον βροτῶν.

ΧΟ. δέιλαιε τοῦ νοῦ τῆς τε συμφορᾶς ἴσον,
ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν γυνῶναι ποτε.
ΟΙ. ὄλοιθ' ὅστις ἦν ὅς ἀγρίας πέδας
νομάδ' ἐπιποδίας ἔλαβέ μ' ἀπὸ τε φόνου
1350
ἔρυτο κἀνέωσεν, οὐδὲν ἐς χάριν πράσων.
τότε γὰρ ἂν θανῶν
οὐκ ἦ φίλοισιν οὐδ' ἐμοὶ τοσονδ' ἄχος.
1355

ΧΟ. θέλοντι κάμοι τοῦτ' ἂν ἦν.
ΟΙ. οὐκ οὐκ πατρός γ' ἂν φονεύς
ἦλθον, οὐδὲ νυμφίος
βροτοῖς ἐκλήθην ὡν ἔφυν ἄπο.
νῦν δ' ἄθεος μὲν εἰμ', ἀνοσίων δὲ παῖς,
1360
ὄμολεχῆς δ' ἀπ' ὡν αὐτὸς ἔφυν τάλας.
εἰ δὲ τι πρεσβύτερον ἔτι κακοῦ κακόν,
1365
τοῦτ' ἔλαχ' Οἰδίπους.

ΧΟ. οὐκ οἶδ' ὅπως σε φῶ βεβουλεύσθαι καλῶς·
κρείσων γὰρ ἦσθα μηκέτ' ὡν ἢ ζῶν τυφλός.
ΟΙ. ὡς μὲν τὰδ' οὐχ ὡδ' ἔστ' ἄριστ' εἰργασμένα,
μη μ' ἐκδίδασκε, μηδὲ συμβούλευ' ἔτι.
1370
ἐγὼ γὰρ οὐκ οἶδ' ὄμμασιν ποίοις βλέπων
πατέρα ποτ' ἂν προσεῖδον εἰς Ἄιδου μολῶν,
οὐδ' αὐ τάλαιναν μητέρ', οἶν ἐμοὶ δυοῖν
ἔργ' ἐστὶ κρείσσον' ἀρχόντης εἰργασμένα.
1375
ἀλλ' ἢ τέκνον δῆτ' ὄψεις ἦν ἐπίμερος,
βλαστοῦσ' ὅπως ἐβλαστε, προσλεύσειν ἐμοί;
οὐ δῆτα τοῖς γ' ἐμοῖσιν ὄφθαλμοῖς ποτε·
οὐδ' ἄστου γ', οὐδὲ πύργου, οὐδὲ δαιμόνων
ἀγάλαθ' ἰρὰ, τῶν ὁ παντλήμων ἐγὼ
κάλλιστ' ἀνὴρ εἰς ἐν γε ταῖς Θήβαις τραφεῖς
1380
ἀπεστέρησ' ἑμαυτὸν, αὐτὸς ἐννέπων
ὠθεῖν ἅπαντας τὸν ἀσεβῆ, τὸν ἐκ θεῶν
φανέντ' ἀναγνον καὶ γένους τοῦ Λαῖου.
τοιάνδ' ἐγὼ κηλίδα μηνύσας ἐμὴν
ὀρθοῖς ἔμελλον ὄμμασιν τούτους ὄραν;
1385
ἦκιστα γ'· ἀλλ' εἰ τῆς ἀκουούσης ἔτ' ἦν
πηγῆς δι' ὧτων φραγμός, οὐκ ἂν ἐσχόμην
τὸ μάποκλήσαι τοῦμόν ἄθλιον δέμας,
ἴν' ἢ τυφλός τε καὶ κλύων μηδέν· τὸ γὰρ
τὴν φροντίδ' ἔζω τῶν κακῶν οἰκεῖν γλυκύ.
1390
ἰὼ Κιθαίων, τί μ' ἐδέχου; τί μ' οὐ λαβῶν
ἔκτεινας εὐθύς, ὡς ἔδειξα μήποτε
ἑμαυτὸν ἀνθρώποισιν ἔνθεν ἢ γερῶς;

1336. *ταῦθ'] τὰδ' 1339. ἄδονᾶ D.] ἠδονᾶ
1340. ἐκτόπιον ὅτι τάχιστα με] ἐκ τόπων (sic ego
quoque in annot. ad Trach. 955.) ὅτι τάχιστα τῶνδ'
Nauckius, delete με, quod servandum potius erat
et post ἐκ τόπων collocandum. 1341. ὄλεθρον
Turnebus] ὄλέθριον 1348. ὡς ἠθέλησα μηδέ σ' ἂν
γυνῶναι ποτ' ἂν] ὡς σ' (ὅσσ' pr.) ἠθέλησα μηδ' ἀνα-
γυνῶναι ποτ' ἂν 1349. ἀγρίας Triclinius] ἀπ' ἀγρίας
1350. νομάδ' Elmsleius] νομάδος ἔλαβέ μ'] In
ἔλυσε mutavit m. valde antiqua. 1352. ἔρυτο D.]
ἔρυτο ἐς D.] εἰς 1355. ἢ D.] ἦν *ἄχος] ἄχθος
1360. ἄθεος Elmsleius] ἄθλιος 1361. ὄμολεχῆς Mei-
nekus] ὄμογενής 1365. ἔτι Hermannus] ἔφυν, quod
ἔφυν scriptum in codice. 1379. ἰρὰ D.] ἰερά
1387. *ἂν ἐσχόμην] ἀνεσχόμην 1388. μάποκλήσαι
D.] μὴ ἀποκλείσαι 1389. *ἦ] ἦν 1393. ἢ Elms-
leius] ἦν

- ὦ Πόλυβε καὶ Κόρινθε καὶ τὰ πάτρια
λόγῳ παλαιὰ δύμαθ', οἷον ἄρ' ἀρά με 1395
κάλλος κακῶν ὕπουλον ἐξεθρέψατε.
νῦν γὰρ κακός τ' ὦν κακῶν εὐρίσκομαι.
ὦ τρεῖς κέλευθοι καὶ κεκρυμμένη νάπη
δρυμός τε καὶ στενωπός ἐν τριπλαῖς ὁδοῖς,
αἶ τοῦμόν αἶμα τῶν ἐμῶν χειρῶν ἀπο 1400
ἐπίετε πατρός, ἀρὰ μου μέμνησθ' ὅτι
οἷ' ἔργα δράσας ὑμῖν εἶτα δεῦρ' ἰὼν
ὀποῖ' ἐπρασσον αὐθις; ὦ γάμοι γάμοι,
ἐφύσαθ' ἡμᾶς, καὶ φυτεύσαντες πάλιν 1405
ἀνείτε ταυτὸν σπέρμα, κάπεδειξατε
πατέρας, ἀδελφούς, παῖδας, αἶμ' ἐμφύλιον,
νύμφας, γυναῖκας μητέρας τε, χυψόσα
αἰσχιστ' ἐν ἀνθρώποισιν ἔργα τρίγεται.
ἄλλ' οὐ γὰρ αὐδᾶν ἔσθ' ἄ μηδὲ δρᾶν καλόν,
ὅπως τάχιστα πρὸς θεῶν ἔξω μέ που 1410
καλύψατ', ἢ φονεύσατ', ἢ θαλάσσιον
ἐκρίψατ', ἔνθα μήποτ' εἰσόψεσθ' ἔτι.
ἴτ', ἀξιώσατ' ἀνδρὸς ἀθλίου θιγεῖν.
πίθεσθε, μὴ δείσητε. τὰμὰ γὰρ κακὰ
οὐδεὶς οἶός τε πλὴν ἐμοῦ φέρειν βροτῶν. 1415
- XO. ἄλλ' ὦν ἐπατεῖς ἐς δέον πάρεσθ' ὅδε
Κρέων τὸ πράσσειν καὶ τὸ βουλευεῖν, ἐπεὶ
χώρας λείπεται μοῦνος ἀντὶ σοῦ φύλαξ.
- OI. οἶμοι, τί δῆτα λέξομεν πρὸς τόνδ' ἔπος;
τίς μοι φανεῖται πίστις ἐνδίκος; τὰ γὰρ 1420
πάρους πρὸς αὐτὸν πάντ' ἐφηγήρημαι κακός.
οὐχ ὡς γελαστής, Οἰδίπους, ἐλήλυθα,
οὐδ' ὡς ὄνειδιῶν τι τῶν πάρους κακῶν.
ἄλλ' εἰ τὰ θνητῶν μὴ κατασχύνεσθ' ἔτι
γένεσθα, τὴν γοῦν πάντα βόσκουσαν φλόγα 1425
αἰδείσθ' ἀνακτος Ἥλιου, τοιόνδ' ἄγος
ἀκάλυπτον οὕτω δεικνύναι, τὸ μήτε γῆ
μήτ' ὄμβρος ἰρός μήτε φῶς προσδέξεται.
ἄλλ' ὡς τάχισθ' εἰς οἶκον ἐσκομίζετε
τοῖς ἐν γένει γὰρ τάργενη μάλισθ' ὄρᾶν 1430
μόνοις τ' ἀκούειν εὐσεβῶς ἔχει κακά.
- OI. πρὸς θεῶν, ἐπεὶπερ ἐλπίδος μ' ἀπέσπασας,
ἄριστος ἐλθὼν πρὸς κάκιστον ἀνδρ' ἐμέ,
πιθοῦ τί μοι: πρὸς σοῦ γὰρ, οὐδ' ἐμοῦ, φράσω.
- KP. καὶ τοῦ με χρείας ὠδε λιπαρεῖς τυχεῖν; 1435
- OI. βίψόν με γῆς ἐκ τῆσδ' ὅσον τάχισθ' ὅπου
θνητῶν φανοῦμαι μηδενὸς προσήγορος.
- KP. ἔδρασ' ἂν εὐ τοῦτ' ἴσθ' ἂν, εἰ μὴ τοῦ θεοῦ
πρώτιστ' ἔχρηζον ἐκμαθεῖν τί πρακτέον.
- OI. ἄλλ' ἢ γ' ἐκείνου πάσ' ἐδηλώθη φάτις, 1440
τὸν πατροφόντην, τὸν ἀσεβῆ μ' ἀπολλύνα.
- KP. οὕτως ἐλέχθη ταῦθ' ὁμῶς δ' ἴν' ἔσταμεν
χρείας ἄμεινον ἐκμαθεῖν τί δραστέον.

1401. ὅτι] γρ. ὅταν ab S. Probabilis μέμνησθ'
ἔτι in apographis pluribus. μέμνησθ' τι Elmsleius.
1402. ὑμῖν] ὑμῖν pr. 1405. ταυτὸν] τοῦμόν
Nauckius. 1412. καλύψατ' — ἐκρίψατ'] Transpo-

nit Burgesius. 1413. ἴτ' ἴτ', e a m. pr. 1414.
πίθεσθε Elmsleius] πείθεσθε m. ant. πείθεσθαι pr.,
sed adscripto in marg. e. 1416. ἐς D.] εἰς
1421. ἐφηγήρημα Elmsleius] ἐφεύρημα 1422.
οὐχ m. recentior in margine. οὐ pr., una post u litera
eluta. 1423. οὐθ' pr. οὐδ' rec. οὐχ alia rec. in
margine. 1424—1431. Hos versus Oedipi orationi
post v. 1415. adiunxit Nauckius. 1428. ἰρός D.]
ἰερός προσδέξεται] Litera super σ erasa 1429.
εἰς D.] ἐς 1436. ὅσον τάχισθ' ὅπου | θνητῶν φανοῦ-
μαι] Scriptura interpolata, sic, ut videtur, corrigenda,
ὅσον τάχος βροτῶν | ἴν' αὐανοῦμαι

OI. οὕτως ἄρ' ἀνδρὸς ἀθλίου πεύσεσθ' ὑπερ;
KP. καὶ γὰρ σὺ νῦν τᾶν τῷ θεῷ πίστιν φέροις. 1445
καὶ σοὶ γ' ἐπισκήπτω τε καὶ προτρέφομαι,
OI. τῆς μὲν κατ' οἴκους αὐτὸς δν θέλεις τάφον
θοῦ· καὶ γὰρ ὀρθῶς τῶν γε σῶν τελεῖς ὑπερ·
ἐμοῦ δὲ μήποτ' ἀξιωθήτω τόδε
πατρῶν ἄστου ζῶντος οἰκητοῦ τυχεῖν, 1450
ἄλλ' ἔα με ναίειν ὄρεσιν, ἔνθα κλήζεται
οὐμός Κιθαιρῶν οὗτος, δν μήτηρ τέ μοι
πατήρ τ' ἐθέσθη ζῶντι κύριον τάφον,
ἴν' ἔξ ἐκείνων, οἱ μ' ἀπωλλύτην, θάνω.
καίτοι τοσοῦτόν γ' οἶδα, μήτε μ' ἂν νόσον 1455
μήτ' ἄλλο πέρσαι μηδέν· οὐ γὰρ ἂν ποτε
θνήσκων ἐσώθην, μὴ π' ἰ τῷ δεινῷ κακῷ.
ἄλλ' ἢ μὲν ἡμῶν μοῖρ', ὅποιπερ εἶσ', ἴτω·
παίδων δὲ τῶν μὲν ἀρσένων μὴ μοι, Κρέων,
προθῆ μέριμναν· ἀνδρες εἰσίν, ὥστε μὴ 1460
σπάνιν ποτέ σχεῖν, ἔνθ' ἂν ὦσι, τοῦ βίου·
ταῖν δ' ἀθλίαν οἰκτραῖν τε παρθένων ἐμαῖν,
αἶν οὐποθ' ἡμῆ χωρὶς ἐστάθη βορᾶς
τράπεζ' ἀνευ τοῦδ' ἀνδρὸς, ἄλλ' ὄσων ἐγὼ
ψαύοιμι, πάντων τῶνδ' αἰεὶ μετεχέτην· 1465
αἶν μοι μέλεσθαι· καὶ μάλιστα μὲν χεροῖν
ψαύσαι μ' ἔασον κάποκλαύσασθαι κακά·
ἴθ' ὦναξ,
ἴθ' ὦ γονῆ γενναῖε. χερσὶ τᾶν θιγῶν
δοκοῖμ' ἔχειν σφᾶς ὡσπερ ἡνίκ' ἔβλεπον. 1470
τί φημί;
οὐ δὴ κλύω που πρὸς θεῶν τοῖν μοι φίλοι
δακρυρροοῦντοιν, καὶ μ' ἐποικτεῖρας Κρέων
ἔπεμψε μοι τὰ φίλτατ' ἐκγόνων ἐμοῖν;
λέγω τι; 1475

KP. λέγεις· ἐγὼ γὰρ εἰμ' ὁ πορσύνας τάδε,
γνοὺς τὴν παροῦσαν τέρμιν, ἢ σ' εἶχεν πάλα.

OI. ἄλλ' εὐτυχοῖς, καὶ σε τῆσδε τῆς ὁδοῦ
δαίμων ἄμεινον ἢ με φρουρήσας τύχοι.
ὦ τέκνα, ποῦ ποτ' ἐστέ; δεῦρ' ἴτ', ἔλθετε 1480
ὡς τὰς ἀδελφὰς τάσδε τὰς ἐμὰς χέρας,
αἶ τοῦ φυτουργοῦ πατρός ὑμῖν ὠδ' ὄρᾶν
τὰ πρόσθε λαμπρὰ προὔενησαν ὄμματα·
ὅς ὑμῖν, ὦ τέκν', οὐθ' ὄρᾶν οὐθ' ἰστορῶν
πατὴρ ἐφάνθη ἐνθεν αὐτὸς ἠρόθην. 1485
καὶ σφῶ δακρύω· προσβλέπειν γὰρ οὐ σθένω·
νοούμενος τὰ λοιπὰ τοῦ πικροῦ βίου,
οἷον βῖναι σφῶ πρὸς ἀνθρώπων χρεῶν.
ποίας γὰρ ἀστῶν ἤξετ' εἰς ὀμιλίας,
ποίας δ' εὐρτάς, ἐνθεν οὐ κεκλαυμένα 1490
πρὸς οἶκον ἴξεσθ' ἀντὶ τῆς θεωρίας;
ἄλλ' ἡνίκ' ἂν δὴ πρὸς γάμων ἤκητ' ἀκμάς,
τίς οὗτος ἔσται, τίς παραρρίψει, τέκνα,
τοιαῦτ' ὄνειδη λαμβάνων, ἃ τοῖς ἐμοῖς
γονεῦσιν ἔσται σφῶν θ' ὁμοῦ δηλήματα; 1495
τί γὰρ κακῶν ἄπεστι; τὸν πατέρα πατήρ

1445. τᾶν] τ' ἂν 1446. τε] γε, superscripto τε
a m. ant. προτρέφομαι] προστρέφομαι, e a m. pr.
ex i facto. 1451. *ὄρεσιν] ὄρεσιν 1453. ζῶντι
Τουπίου] ζῶντε 1454. ἀπωλλύτην] w ex o fa-
ctum. 1459. προθῆ Elmsleius] πρόσθη 1469.
τᾶν Elmsleius] δ' ἂν, ex quo m. recentior τ' ἂν fecit.
1474. *ἐκγόνων] ἐγγόνων 1475. *λέγω τι]
λέγω. τί; 1477. ἢ σ' εἶχεν pr. ἢν εἶχεσ corr. a
m. antiqua. 1480. ἴτ' a m. rec. 1484. *ὄμιν]
ὄμιν 1491. ἴξεσθ' ab S. ἴξεθ' pr. 1492. *δῆ]
δεῖ pr. δ' ἢ recens corrector. ἴκητ' ἴκητ' rec.,
superscripto etiam i super ἢ. 1493. παραρρίψει]
Tertium p a m. rec. 1494. ἐμοῖς] πάλα D.

1436. 1516.
1515. 1516.

ὕμῶν ἔπεφνε· τὴν τεκοῦσαν ἤρσεν,
 ὅθεν περ αὐτὸς ἐσπάρη, κάκ τῶν ἴσων
 ἐκτῆσαθ' ὑμᾶς, ὦν περ αὐτὸς ἐξέφυ.
 τοιαυτ' ὀνειδιέισθε. κῆρα τίς γαμεῖ; 1500
 οὐκ ἔστιν οὐδεὶς, ὦ τέκν', ἀλλὰ δηλαδὴ
 χέρσους φθαρῆναι κἀγάμους ὑμᾶς χρεῶν.
 ὦ παῖ Μενοικέως, ἀλλ' ἐπεὶ μόνος πατήρ
 ταῦταιν λέλειπαι, νῦν γάρ, ὦ φυτεύσαμεν,
 1505 ὀλώλαμεν δὴ ὄντε, μὴ σφε περιίδης
 πτωχὰς ἀνάνδρους ἐκγενεῖς ἀλωμένας,
 μηδ' ἐξισώσης τάσδε τοῖς ἐμοῖς κακοῖς.
 ἀλλ' οἰκτισὸν σφας, ὦδε τηλικάσδ' ὄρων
 πάντων ἐρήμους, πλὴν ὅσον τὸ σὸν μέρος.
 1510 ἔννευσον, ὦ γενναῖε, σὴ ψαύσας χερί.
 σφῶν δ', ὦ τέκν', εἰ μὲν εἰχέτην ἤδη φρένας,
 πόλλ' ἂν παρήγουν· νῦν δέ τοῦτ' ἠύχθω μόνον,
 οὐ καιρὸς ἐᾷ ζῆν, τοῦ βίου δέ λψονος
 1514 ὑμᾶς κυρῆσαι τοῦ φυτεύσαντος πατρός.
 ΚΡ. ἄλις ἴν' ἐξήκεις δακρύων· ἀλλ' ἴθι στέγης ἔσω.
 ΟΙ. πειστέον, κεῖ μηδὲν ἠδύ. ΚΡ. πάντα γὰρ καιρῶ
 καλά.

ΟΙ. οἶσθ' ἐφ' οἷς οὖν εἶμι; ΚΡ. λέξεις, καὶ τότ' εἴ-
 σομαι κλύων.

1497. *ἔπεφνε] ἔπεφνε 1504. φυτεύσαμεν sine
 coronide. 1505. περιίδης Dawesius] παρίδης
 1506. ἐκγενεῖς D.] ἐγγενεῖς. Codex a m. pr. ἐγγενεῖς,
 cum apostropho super v. 1508. οἰκτισὸν σφας hoc
 accentu, deleto qui super σφας positus fuerat gravi.
 1512. ἠύχθω μόνον D.] εὐχεσθέ μοι, quod primo
 εὐχεσθαί μοι scriptum fuit in codice. 1513. ἐᾷ D.]
 ἀεὶ 1515. ἐξήκεισ m. ant. pro ἐξήκησ. 1517.
 εἶμι Brunekius] εἶμι

ΟΙ. γῆς μ' ὅπως πέμψεις ἄποικον. ΚΡ. τοῦ θεοῦ μ'
 αἰτεῖς δόσιν.
 ΟΙ. ἀλλὰ θεοῖς γ' ἔχθιστος ἦκω. ΚΡ. τοιγαροῦν τεύ-
 ζει τάχα.
 ΟΙ. φῆς τὰδ' οὖν; ΚΡ. ἂ μὴ φρονῶ γὰρ οὐ φιλῶ
 λέγειν μάτην.
 ΟΙ. ἀπαγέ νῦν μ' ἐντεῦθεν ἤδη. ΚΡ. στείχε νῦν, τέ-
 κνων δ' ἀφοῦ.
 ΟΙ. μηδαμῶς ταύτας γ' ἔλη μου. ΚΡ. πάντα μὴ βού-
 λου κρατεῖν·
 καὶ γὰρ ἀκράτησας οὐ σοι τῷ βίῳ συνέσπετο.
 ΧΟ. ὦ πάτρας Θήβης ἔνοικοι, λεύσσετ', Οἰδίπους ὅδε,
 1520 ὅς τὰ κλείν' αἰνίγματ' ἤδει καὶ κράτιστος ἦν
 ἀνὴρ, 1525
 πᾶς δὲν ἐζήλου πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπέβλεπον,
 εἰς ὅσον κλύδωνα δεινῆς συμφορᾶς ἐλήλυθεν.
 ὥστε θνητὸν ὄντ' ἐκείνην τὴν τελευταίαν χρεῶν
 ἡμέραν ἐπισκοποῦντα μηδὲν ὀλβίζειν, πρὶν ἂν
 1530 τέρμα τοῦ βίου περάσῃ μηδὲν ἀλγεινὸν παθῶν.

ου
 1518. πέμψεις] πέμψησ corr. ἄποικον] ἀπ' οἰκων,
 ου a m. recentissima 1521. ἀπαγέ νῦν — στείχε
 νῦν Brunekius] ἀπαγε νῦν — στείχε νῦν 1525. ἤδει
 εἰ
 ἤδη 1526. πᾶς δὲν ἐζήλου πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπέ-
 βλεπον D.] ὅστις οὐ ζήλω πολιτῶν καὶ τύχαις ἐπι-
 βλέπων 1528. ὄντ' ἐκείνην] ὄντα κείνην, ἐ ante
 κ inserto ab S. χρεῶν Nauckius] ἰδεῖν 1529.
 μηδὲν ὀλβίζειν πρὶν ἂν] Quattuor vocabula, quae
 super versum scripta fuerant, erasa. In marg. ab S
 γρ. πάντα προσδοκᾶν ἕως ἄν.